

הקאמרי

על פי ספרו רב המכר
של מאיר שלו

כִּימִים אֲחֵדִים

מאת חנן שניר ובבימויו
שותפה לכתיבה: דנה ידלין

התיאטרון של חל־אבינ
זוכה פרס ישראל

צילום: ינאי יתחאל

SHAI_HAYOUN

נימים אחדים

מאת חנן שנר ובבימויו
שותפה לכתיבה דנה ידלין
על פי ספרו רב המכר של מאיר שלו

עיצוב תפאורה רוני תורן
עיצוב תלבושות וחיות פולינה אדמוב
מוזיקה יוסי בן נון
עיצוב תאורה נדב ברנע
תנועה אלה רוטשילד
מורה לטנגו חיים פרשטיין
הקלטות אולפן טל הרשקוביץ
עוזרת במאי דברת אסולין

המשתתפים:
רמי ברוך יעקב שיינפלד: איכר, אביו של זיידה, מגדל קנריות.
מיכה סלקטר משה רבינוביץ': רפתן, אביו של זיידה.
מוטי כץ גלברמן: הסוחר, אביו של זיידה, קונה פרות לשחיטה.
אולה שור סלקטר יהודית: פועלת חדשה המגיעה לכפר.
נר שטראוס זיידה: בנה של יהודית, "שתוקי".
נעמה שטרית רחל: עֶגְלָה ("טומטום") פרת המחמד של יהודית. ילדה: בתה הראשונה של יהודית.
אבי טרמין פֶּפִּישׁ: איכר בכפר, רפתן ובעל סוסים.
אסנת בן־יהודה בת־שבע: אשתו של מנחם; טוניה: אשתו הראשונה של משה רבינוביץ'.
דנה מיינרט נעמי: בתם של משה וטוניה; אמו של משה.
דן שפירא מנחם: אחיו של משה רבינוביץ'. הבעל הראשון. הרב.
נדב אסולין/ **עופרי ביטרמן** מלאך המוות.
סלבטורה: השבוי האיטלקי.
ויטלי פודולסקי אקורדיוניסט. איכר.

תודה מיוחדת לשחר פנקס על העזרה בדרמטורגיה

צוות תפעול במה בהצגה זו:
מנהלי הצגה **אסף פרידמן**/ **שרה לבקוביץ'** אפשטיין
מנהל במה **יוסי כוכבי**
מפעיל תאורה **און כהן**
עיצוב, תכנות והפעלת סאונד **נאור איזיק**
אביזרים **נטלי יצחק**
מלבישה **רוני סהר**
איפור כל המחלקה

מחלקת הייצור להצגה זו:
מנהלי ייצור **שרי גוליאט** ו**אמיר עבודי**
תלבושות ומתפרה הדס **אבנרי** מנהלת, **אביב רון**,
סבטלנה גוסייב, **ליאור אדות**
עיצוב אביזרים **אורלי שנברגר** מנהלת, **טל וייס**,
ייצור החיות **רועי עקאב**, **נועה דותן**, **שיר מרכוס**
מחלקת איפור ופאות **מלני קפלן** מנהלת ומעצבת פאות
תפירת פאות **נטשה אוסמולבסקי**, **טניה רוזנשטיין**,
אירנה סגל
איפור **מיכל שביט**, **לרה גולומב**, **מרינה נודל**
בניית התפאורה **סדנת התאטרון - מוטי עמר**

עריכת התוכניה **יורם אמיר**
עיצוב התוכניה **סטודיו שי חיון**
עורכת לשונית **הגר רענן**
צילום השער **ינאי יחיאל**
צילום ההצגה **יוסי צבקר**

הצגה ראשונה 12.11.2021
משך ההצגה שעה ו-45 דקות, ללא הפסקה

על ההצגה

עלילת המחזה מתרחשת על רקע ההווה החברתית, החלוצית והחקלאית של תקופת טרום המדינה. זהו סיפור על אהבתם של יהודית ושלושת הגברים: משה רבינוביץ' - איכר אלמן חזק ושתקן שברפתו היא מתגוררת; גלברמן - סוחר הבקר גס־הרוח; יעקב שיינפלד - מומחה לבישול, תפירה, חיזור וריקוד; ועל בנם זיידה, שיש לו שלושה אבות.

השירים בהצגה:

יענקל'ה (יאנקעלע)

שיר ערש
מילים ולחן: מרדכי גבירטיג

שורו, הביטו וראו

מילים: זלמן חן, לחן: זלמן חן,
כתיבה: 1937, הלחנה: 1937

פה בארץ חמדת אבות

מילים: ישראל דושמן, לחן: הרמן צבי ארליך,
כתיבה: 1912, הלחנה: 1908

על הדרך עץ עומד

מילים: איציק מאנגר, לחן: פיליפ לסקובסקי

כיצר מרקדין (לפני הכלה)

מילים: מן המקורות, לחן: לא ידוע

"וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שִׁבְעַת שָׁנִים, וַיִּהְיוּ בָעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ".
(בראשית, פרק כ"ט, פסוק כ')

"הגורל הוא הגיבור המרכזי של היצירה"

שיחה עם חנן שניר
שוחחה: ורדית שלפי

יש בסיפור הרבה מאד אלמנטים חידתיים ועל טבעיים (הצמה, השבוי האיטלקי, מלאך המוות, העגלה שיהודית מאמצת ועוד). איך אתה מסביר אותם? לתופעות מיסטיות ועל־טבעיות אין כמובן הסבר רציונלי. דווקא החידתיות של הספר מאד משכה אותי. כל האמונות הדתיות מבוססות על תופעות כאלה, שהן מופרכות מבחינה לוגית. הגורל הוא החוט המקשר בין כל האסונות והאירועים שבספר. ילדתה של יהודית נלקחה ממנה בעודה בהריון, והתינוק שברחמה נולד מת. בשבוע המאושר בחייה, שבו היא אמורה הייתה להתחתן, נפל עליה עץ והיא נהרגה במקום; טוניה, אשתו של משה רבינוביץ', טבעה בוואדי אכזב, במים רדודים... אפשר לומר שהגורל הוא הגיבור המרכזי של היצירה. אנחנו משתמשים בביטוי "צחוק הגורל", או כמו המשפט שמצטט יעקב שיינפלד: "האדם מתכנן ואלוהים צוחק", למרות שכולנו יודעים שהגורל אינו מצחיק – הוא שרירותי ואכזרי. בטרגדיות לגורל יש תפקיד מרכזי. גם בספר הזה יש אלמנט טראגי, על אף שהוא שופע הומור ולרגעים נראה כמו קומדיה, או אפילו פארסה. הגורלות של הדמויות מצטלבים בצומת הזה, בכפר הזה, בנקודת הזמן הזאת. אני לא מתיימר לפתור את החידות הרבות של הספר, וגם אין צורך.

עיבדת כמה וכמה ספרים לבמה. אילו איפיונים צריכים להיות ליצירת פרוזה כדי שאתה תראה בה פוטנציאל בימתי?
המבחן הראשון של ספר שאני בוחר לעבד הוא חוויית הקריאה הראשונה שלי. אם תוך כדי קריאה אני מסוגל לראות תמונות ולשמוע את הדמויות, יש כאן פוטנציאל למחזה. במקרים רבים, חשוב שיהיה לי משהו לומר באמצעות המחזה. זה יכול להיות משהו חברתי, פוליטי, או פסיכולוגי. מעבר לכך, חשובה לי השפה הבימתית ולכן אני בוחר ספרים פיוטיים, שניתן לעבד אותם כ"תיאטרון סיפור". לא כמחזה ריאליסטי, אלא כספר מומחז. מן הרגע הראשון אני אומר לקהל: "זאת הצגה". השחקנים לובשים ופושטים דמויות לנגד עינינו. בהצגה הספציפית הזאת, גם בעלי חיים, סוסים ופרות. אנחנו משחקים ב"כאילו", לפעמים זה נראה "על אמת", ולפעמים אנחנו שוברים את האשליה כדי לומר "אל תיקחו אותנו ברצינות".

מוטי כץ, רמי ברוך,
מייכה סלקטר, ניר שטראוס,
אולה שור סלקטר

זאת תגובה שאופיינית לקורבנות תקיפה, מכיוון שאינם יכולים להיאבק או לברוח. הקפיאה היא התגובה הכי קשה להבנה עבור התוקף ולפעמים גם עבור בית המשפט. הם חושבים שאם הקורבן לא צרח/ה ולא התנגד/ה, הוא/היא הסכים/ה. אבל הוא/היא לא הסכים/ה! זוהי תגובה הישרדותית שעשויה לגרום להרבה רגשות אשם אצל הקורבן. לכן, אולי, יהודית דוחה את כל מחזריה ובוחרת לגור ברפת, במקום המסריח ביותר בכפר, כדי להרחיק אותם. היא אינה מנסה למצוא חן או לכצות אף אחד. כל ההתנהגות שלה והבחירות שהיא עושה מרגע שהיא מגיעה לכפר, מותנות בחוויה הטראומטית הראשונית. "הבעיה" שלה, כביכול, היא מה שהופך אותה לדמות כל כך ייחודית ומרתקת ואולי גם מושכת את כל מחזריה.

יעקב שיינפלד מצטט פסוק מספר בראשית, שמתאר את ההמתנה ארוכת השנים של יעקב לרחל. למה הציטוט העניק למחזה ולספר את שמו?

זאת כמובן שאלה למאיר שלו. אני חושב שיש הרבה אירוניה בבחירה הזאת. יעקב שיינפלד מעיד על עצמו שהוא כמו יעקב אבינו שניחן בסבלנות רבה, ויכול לחכות ליהודית כפי שיעקב התנ"כי חיכה לרחל. האמת, לדעתי, הפוכה לגמרי. יעקב שיינפלד הוא אדם אימפולסיבי וחסר סבלנות. הוא מציק ליהודית, מחזר אחריה באובססיביות ונדחה אין ספור פעמים. אולי אפילו ניתן לכנות אותו "סטוקר". לעומת שאר הדמויות, הוא חסר מודעות עצמית, על אף מאמציו להצטייר ככזה. לכן הוא דמות קומית ואפילו קצת פתטית. כמו וניה של צ'יכוב, או הדמויות של חנוך לוין. אם כבר מדובר בסבלנות, דווקא משה רבינוביץ', יריבו של שיינפלד, ניחן בסבלנות רבה. הוא אפילו אינו מחזר אחרי יהודית ואולי, דווקא בשל כך, זוכה בה.

המחזה מתרחש בכפר קטן בעמק יזרעאל לפני כמאה שנה. באיזה אופן הוא רלוונטי?

הוא לא רלוונטי במובן המקובל של המילה. יצירה ספרותית אינה חייבת להיות רלוונטית. לספרות ולתיאטרון יש תפקיד גדול יותר, רחב יותר, חינוכי ועל זמני. מחזה קלאסי, למשל, בדרך כלל אינו רלוונטי, אלא אם כן מעבדים אותו, או מפרשים אותו ככזה. כשביימתי את אנטיגונה אחרי מלחמת לבנון השנייה והערמתי גופות על הבמה, ההצגה דיברה על האיוולת שבמלחמה ועל התוצאות ההרסניות שלה. כשביימתי את הסוחר מוונציה בווימאר שבגרמניה, בחרתי למקם את ההתרחשות במחנה ריכוז, משום שעל אף שבאותה העיר היה מחנה הריכוז בוכנוואלד, הייתה שם הכחשה גורפת של השואה. כימים אחדים הוא מעשיה, אגדה; אבל הוא עוסק בנושאים אוניברסליים שנוגעים בהרבה מאד אנשים, כמו: טראומה, חיפוש זהות, נטישה, חיזור אובססיבי וכולי. אני מאמין שהסיפור עשוי לנהל דיאלוג גם עם הקהל בסין ובלונדון. לפעמים דווקא הלוקלי הוא אוניברסלי. זה לא מקרה שהיצירות של עמוס עוז, דויד גרוסמן, מאיר שלו, אתגר קרת וצרויה שלו; תורגמו לכל כך הרבה שפות וזכו לתהודה ותפוצה עולמית.

מה הייתה מידת המעורבות של מאיר שלו בעיבוד?
מאיר שלו לא היה מעורב בעיבוד. היו לנו כמה שיחות כלליות ושאלות שלי אליו, אבל לא הייתה מעורבות של ממש. אני חייב לציין שכל הסופרים האחרים שעיבדתי יצירות שלהם לבמה, כמו עמוס עוז, דויד גרוסמן, או אפילו בשביס זינגר, לא היו מעורבים וגם לא רצו להתערב. עמוס עוז היה תמיד אומר: "מחזה בשבילי הוא כמו תווים שאני לא יודע לקרוא, תזמין אותי לחזרה הגנרלית".

עד כמה העיבודים שלך נאמנים למקור ומה מידת החירות שלך כמעבד?

המושג "נאמנות למקור" הוא מאד מורכב. למה אתה נאמן? לטקסט? לרעיון? לדמויות? אין לי נאמנות למקור במובן המילולי. יש לי מחויבות לסיפור, ליצירה שאני לש אותה לצורכי המחזה. בתיכון למדנו לבגרות מאמר בשם "כהן ונביא", שכתב אחד העם ומאד השפיע עלי. המאמר מצביע על ההבדל בין כהן לבין נביא. הנביא הוא איש הרוח, האדם שעומד בשער ומטיף לעם. הכהן הוא המתווך בין הנביא לבין העם הפשוט, שאינו מבין את השפה הגבוהה של הנביא. אני כהן, אני לא נביא. הסופר הוא הנביא ואני רק המתווך, ואני משתדל להיות מתווך נאמן. זאת לא היצירה שלי, אני בסך הכל טפיל שיושב על הגב של הסופר. כמובן שלבמה חוקים משלה. יש לה מגבלה של זמן ומקום ולכן הסיטואציות והדמויות שבסיפור עוברות טרנספורמציה. אירועים שנפרשים על פני ספר של מאות עמודים, הופכים להצגה של שעה ומשהו, ומטבע הדברים הם נדחסים ומצטמצמים. אבל לא אשנה את הספר מהקצה אל הקצה. תפקידי הוא להנגיש את הסיפור לקהל התיאטרון.

בכובע הנוסף שלך אתה פסיכותרפיסט. איך אתה מסביר את הדמות של יהודית? למה היא בוחרת לגור ברפת?
אני כמובן לא יכול להסביר את יהודית, וגם בטיפול אני נזהר מאד מפרשנות. אני מעדיף במקום להסביר, לומר השערה. יהודית היא אחת הדמויות היותר חידתיות בספר. חלק גדול מהתגובות שלה אינן רציונליות. אני משער, שאחרי חטיפת בתה והלידה השקטה שעברה, ניתן לכנות אותה פוסט־טראומטית. התגובה האוטומטית שלה כשבעלה חטף ממנה את הילדה, הייתה שיתוק, קפיאה.

דנה מיינרט, מיכה סלקטר

מוטי כץ, אולה שור סלקטר

אולה שור סלקטר, ניר שטראוס

יהודית:

שתוקי זה ילד שצריך
לשתוק ולא לשאול
למה ולמה ולמה"

(מתוך המחזה)

"אנו יוצרים את עתידנו וקוראים לזה גורל"

[בנימין דיזראלי]

גורל - פטליזם

ליקוט חומרים יורם אמיר

שם תואר להשקפה לפיה האדם כבול לסדר טבעי וקבוע מראש של התרחשויות בעולם. כלומר, אמונה בגורל מוחלט וידוע מראש, המכתיב את חיי האדם.

- ניתן לדבר על שלושה מובנים שונים לפטליזם:
1. האמונה ולפיה אין לבני האדם בחירה חופשית לפעול אחרת מכפי שהם נוהגים בפועל; אמונה שבני האדם לא מסוגלים לעצב את העתיד או את מעשיהם שלהם.
 2. מנטליות פסיבית נוכח אירוע הצפוי להתרחש, משום שהוא נתפס כבלתי ניתן לשינוי.
 3. הענקת ערך נורמטיבי חיובי לגישה פסיבית כלפי החיים כעדיפה על גישה הפוכה, המנסה להיאבק בזרם האירועים ולשנותם.

תחושת הגורל היא ככל הנראה בין התחושות האנושיות העתיקות ביותר. הגורל הוא כוח שאי אפשר לעמוד בפניו, שנתפש כקובע את העתיד. לפי המיתולוגיה היוונית, זהו כורח בלתי ניתן לביטול, אליו נכנעים אפילו האלים (כפי שהודו הכוהנות הפיתיות של דלפי). במיתולוגיה היוונית הגורל מיוצג על ידי שלוש המוירות: שלוש אחיות הטוות, מודדות וגוזרות את חוטי החיים של בני האדם. במיתולוגיה הרומית הן נקראו "פרסאות", ובמיתולוגיה הנורדית הקבילו להן הנורנות.

"הגורל, לא החוכמה, הוא המושל בעולם"

[קיקרו]

"להימלט מפני הגורל הנוער לכל אדם לא יוכל גם האל"

[האורקל מדלפי]

"אמונה בכוחו הבלעדי של הגורל היא צורת העבדות הגרועה ביותר"

[אפיקורס]

"גורל הוא המצאתם של הפחדנים והנכנעים"

[איגנאציו סילונה]

"פחד? מה יש לאדם לעשות עם הפחד? המקרה הוא ששולט בחיינו, והעתיד אינו ידוע. עדיף לחיות כמייטב יכולתנו, מיום ליום"

[סופוקלס]

"שמתי לב שאפילו אלו הטוענים שהכול כתוב מראש ושאינ באפשרותנו לעשות דבר בנדון, מסתכלים ימינה ושמאלה לפני שהם חוצים את הכביש"

[סטיבן הוקינג]

"אנשים רדודים מאמינים במזל או במקרה. אנשים חזקים מאמינים בסיבה ותוצאה"

[ראלף וולדו אמרסון]

"הגורל שולט באדם ולא האדם בגורלו"

[הרודוטס]

אולה שור סלקטר, נעמה שטרית, מוטי כץ

יעקב:

” הזקן, זייד'לה, זה כמו רובינזון קרוזו שחי לבדו על האי. הוא כל הזמן מדליק מדורות וצועק 'אני עוד כאן! אני עוד חי!' ”

[מחור המחזה]

זיידה:

” כל תכליתו של הסיפור הזוה, היה רק כדי לתת בו סדר ”

[מחור המחזה]

עומדים: ויטלי פודולסקי, ניר שטראוס, נדב אסולין, רמי ברוך, אבי טרמין, מוטי כץ, מיכה סלקטר, דן שפירא. כורעות ברך: נעמה שטרית, דנה מיינרט, אסנת בן-יהודה. ברקע: אולה שור סלקטר

"שלו כותב כימים אחדים" תנ"ך עכשווי, או ליטר דיוק - 'מיתולוגיה חילונית'

קטע מדברים שכתב אברהם כהנא ומופיעים באתר "פניני ספרות" על הרומן כימים אחדים מאת מאיר שלו המאמר פורסם לראשונה ב"על הפרק", כתב עת למורים לתנ"ך, גיליון 10, 1995.

כותרת הספר כימים אחדים רומזת לאנלוגיה אירונית בין סיפור יעקב המקראי וסיפורו של יעקב שיינפלד, אחד מגיבורי הרומן של מאיר שלו, אך לא רק לכך. שיינפלד עצמו מעיד בלשונו השבורה: "לעבוד בשביל האהבה כל היעקבים יודעים. שנים זה כמו כמה ימים אחדים בעינינו".

מי הם ה"יעקבים"? לכאורה, שבת גברי מיוחד, או כדברי שיינפלד ליהודית: "ככה זה אצלנו היעקבים. אני לא גלוברמן ואני לא רבינוביץ', ואני לא אף אחד. אבל שבע שנים בשבילי זה כמו כמה ימים אחדים לחכות". בהזדמנות אחרת אומר הוא לזיידה: "אצלנו בכל דור ודור יש יעקב שיינפלד במשפחה. השיינפלד נשאר והיעקבים מתחלפים".

אך כבר בתחילת הרומן רומז שיינפלד ששבת ה"יעקבים" כולל את כל המין הגברי: "בשביל מה כולנו בני ישראל, הבנים של יעקב אבינו? בשביל שנלמד כולנו מהאהבה שלו". ואכן, לא רק שיינפלד הוא "יעקב". שלושת האבות של זיידה הם "יעקב": כולם מחזרים וממתינים שנים לאהובתם, יהודית-רחל. משה בשתיקה, גלוברמן הסוחר בשתייה ומתנות קטנות, ושיינפלד במחווה גדולות.

ולא רק ביחס ליהודית-רחל, ולא רק שלושת האבות הם "יעקבים". עוד עם טוניה, בהרימו את הסלע, מזכיר משה רבינוביץ' את יעקב שגולל את האבן מעל-פי הבאר, ומנגד צולעים כיעקב כל גברתני המושבות, אלא שאצלם זו תוצאה של כישלונותיהם בהזזת הסלע. כיעקב אביהם המקראי, שהיה רועה, עוברים כמעט כל הגברים "בשביל החלב של הרומאן", החל מרבינוביץ' מגדל הפרות, דרך גלוברמן הסוחר בהן, ועד עודד הנוהג במקלית החלב. אפילו מנחם, שמגדל חרובים, יש לו "עדר" המונה כמה עצים "פריים" וכמה עצים "פרות"...

התפתחות מעניינת ברומן היא שלא רק הגברים הם בני יעקב, אלא גם כל הנשים מחכות כיעקב "כימים אחדים". גילוי הצמה, למשל, מלמד שבמשך כל אותן השנים שחיכה יעקב ליהודית, חיכתה יהודית למשה. רבקה מחכה כל הזמן ליעקב שיינפלד, ולבסוף מצליחה להחזירו אליה, ואם בתחילת הרומן היה נדמה שזיידה מחכה לנעמי,

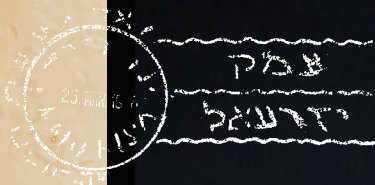
הרי שלבסוף מסתבר שגם נעמי היא "יעקב", המחכה לזיידה המספר.

האנלוגיה בין יהודית לעגלה רחל מעוררת קונוטציה לשרה אמנו. עקרותה של שרה הביאה את חז"ל לומר ש"איילונית הייתה", והיו אף שהרחיבו ואמרו ש"אברהם ושרה טומטומין היו" (יבמות, דף ס"ד). רחל העגלה היא איילונית. במחשבתו של גלוברמן היא "פרה עקרה", ובלשונו של בלור: "דאס איז א טומטום". בסמיכות לחוות דעתו של בלור על העגלה, מביעה אשתו את דעתה על אורח חייה של יהודית: "זה לא טוב, יהודית, את כבר לא נערה צעירה. כמה זמן עוד תגורי לבד ברפת? ... והלב, יהודית? והרחם? מה יהיה עליהם?" תשובתה של יהודית: "א נפקא מינה, הלב כבר ריק, והרחם כבר התרגל", מסבירה את הדחקה המינית לא רק אצלה, אלא גם אצל רבינוביץ'. גם יהודית וגם משה רבינוביץ', כל אחד עקב האסון הפרטי שלו, טומטומין כאברהם ושרה.

שלו כותב בכימים אחדים תנ"ך עכשווי, או ליטר דיוק - "מיתולוגיה חילונית". את אידיאל האמונה המונותאיסטית שבמקרא מחליפה אצל שלו "הזוגיות המושלמת", ואילו בלבדיותו של האל היא השלילית.

מתאים לו, לסיפור, שיתרחש בעמק יזרעאל, גם בגלל שהוא העמק עליו מנבא הושע בלקחו אישה זונה היולדת לו ילדי זנונים. האשה, שהיא סמל לעם ישראל, מדומה על-ידי האל הקנאי לבהמה סוררת (הושע ד' 16), וכמוה "זוכה" יהודית לשמוע מגברים שהיא: "שמוציק פירדע", אלא שברומן נתפסים מעשיה של יהודית כנכונים, וביטויי הגנאי רק מצביעים על חולשתם של הגברים.

כיצד מחזרין? האם "באהבה גדולה רק דברים גדולים עובדים" כדברי שיינפלד, או אולי גם באהבה צריך להיות "סוחר" כגלוברמן ו"לפרוט אותה לגרושים"? ואולי זהו סיפור כישלונם של המחזרים וניצחון הגורל, המזל והמקרה; ועל-כן הזוכה ביהודית הוא משה רבינוביץ', המחכה בשתיקתו ואינו מעיר את האהבה עד שתחפץ?

"נשאומרים 'העמק' מתכוונים לעמק יזרעאל"

עריכה: טל אמיר, מורה דרך

לפני כ-25 מיליון שנים החל להיפער הבקע (השבר) הסורי אפריקאי, וההתרחקות של לוח אסיה ולוח אפריקה זה מזה. בתהליך נוצרו סדקי משנה, שהגדול מבניהם הוא עמק יזרעאל. העמק מחולק לשני חלקים שביחד יוצרים צורה דומה ל"עלה" שבקלפים, כשהפטוטר, "המקל", שלו היא בקעת חרוד והטרף, "העלה עצמו", הוא בקעת מגידו. באזור המעבר בין החלקים ישבה בימי המקרא העיר יזרעאל, אשר נתנה את שמה לעמק כולו. קודקוד ה"עלה" מנקז את העמק דרך "שער העמקים", בו זורם נחל הקישון דרך עמק זבולון אל הים.

גאוגרפיה

התיישבות קדומה

נמצאו עדויות לישובים בעמק כבר מהתקופות הפרה-היסטוריות. העדויות לכך שעברו בעמק, ובעיקר בשוליו, דרכים בין-לאומיות חשובות, ניכרות עד היום בשרידי התלים הארכיאולוגיים הגדולים.

בעת העתיקה

העמק מוזכר פעמים רבות בתנ"ך גם בזכות אדמתו הפורייה ובה ארמונות וכרמים, למשל אחאב וכרם נבות; וגם בשל מיקומו האסטרטגי. העמק מוזכר בשפע של תיאורי מסעות מלחמה וקרבות מפורסמים, כמו דבורה הנביאה וברק, קרב ה"סיירת" של גדעון השופט, וכמובן הקרב האחרון של שאול ובניו. ריבוי תיאורי המערכות ההיסטוריות בעמק משפיע גם על האמונה הנוצרית לפיה קרב יום-הדין עתיד להיערך בעמק בסמוך להר-מגידו, מושג ששובש לשם "ארמגדון".

עדויות על ההתיישבות בעמק ועל פוריותו ממשיכות להופיע במקורות יהודיים ואחרים גם בתקופות מאוחרות יותר. עם השנים חשיבותו כנתיב מעבר יורדת, ועמה פוחתת ההתיישבות. הירידה בכמות ובאיכות האוכלוסייה הביאה להזנחת התחזוקה של דרכי הניקוז. מכיוון שהעמק מוקף בהרים מכל עבריו ושופע מעיינות, בעיקר בשוליו; ההזנחה גרמה לכך שחלקים נרחבים מאדמות העמק הוצפו והפכו לביצות שלא עובדו לשטח חקלאי, וגרמו לשגשוג היתושים נושאי הקדחת. תנובת האדמות הדלה בשילוב עם חוקי הקרקעות באימפריה העות'מאנית, הביאו לכך שבשלהי התקופה העות'מנית הבעלות של רוב האדמות בעמק עברה למספר קטן של משפחות ערביות עמידות (אפנדים).

העת החדשה

ראשוני המתיישבים בעמק בעת החדשה היו הגרמנים הטמפלרים, קבוצה נוצרית שהאמינה כי שיבת המשיח קרבה ויש להמתין לו בארץ ישראל. הם הגיעו לפלשתינה באמצע המאה ה-19 והקימו מושבות ליד חיפה, ליד יפו וליד ירושלים. בתחילת המאה העשרים הם הקימו בעמק שתי מושבות: "ולדהיים" ו"בית לחם". הטמפלרים הגיעו לעמק לאחר תקופת הכשרה בארצם, והביאו איתם טכנולוגיה חקלאית מודרנית.

הרכבת שטה בעמק

בתחילת המאה העשרים העות'מאניים סללו את מסילת הברזל החיג'אזית מדמשק לערים הקדושות בחצי האי ערב. ממסילה זו מסתעפת מסילה שמטרתה לאפשר חיבור מהחורן אל הים התיכון בחיפה. בשנת 1904 החלה לפעול מסילת רכבת שחצתה את העמק, ונקראה בשמה הרשמי "שלוחת חיפה", אך המוכרת יותר בשם "רכבת העמק". הפעלתה פתחה את הגישה מהעמק הנידח, וחיזקה את הקשר אל העיר חיפה. הרכבת פעלה גם בתקופת השלטון הבריטי, והמשיכה לפעול אחרי קום המדינה לזמן קצר, כשהיא מסייעת למסחר ותנועה בעיקר עם העיר חיפה.

עם בוא הציננות

לקראת סוף המאה ה-19 יהושע חנקין כמעט והצליח לרכוש שטח גדול בעמק. אמנם העסקה לא התממשה, אך חלום גאולת אדמות העמק ממשיך ובווער בנשמתו של חנקין. בתחילת המאה ה-20, בעקבות ביקורו בארץ ישראל, ולמרות מצבו של העמק, יודע בנימין זאב הרצל לחזות כי עמק יזרעאל ישוב להיות אסם התבואה העיקרי של הארץ. הרצל אף התחיל במגעים לרכישת אדמות העמק וחיפה. יהושע חנקין חלם על גאולת העמק, ואמר כי מהרגע שראה את העמק לראשונה: "דבקה בו נפשי לנצח. במוחי נצנץ אז הרעיון, שהאדמה

וְיָמֵינוּ וְיָמֵינוּ

דנה מיינרט, מיכה סלקטר,
מוטי כץ

הקבוצה הגדולה

במקביל, מקימים חברי גדוד העבודה במזרח העמק את ראשון היישובים על בסיס "הקבוצה הגדולה", קיבוץ "עין-חרוד". כאמור, חלוצי העלייה השנייה, שעלו ארצה על-מנת להגשים את מהפכת הפועלים, התארגנו במסגרות הנקראות "קבוצה". הקבוצה הייתה קומונה קטנה ואינטימית, ופעלה בשיתופיות רעיונית וכלכלית מוחלטת אך עצמאית. כלומר, כל קבוצה קבעה את אורח חייה בעצמה. שיטה זו התאימה לקבוצות קטנות ואחידות. כדי להקים יישובים יציבים המבוססים על קבוצות גדולות יותר, היה צורך לקבוע את עקרונות הבסיס על-ידי גוף מרכזי המכונה "האספה הכללית". באספה הכללית נקבע, בין היתר, שהקיבוץ יקיים חברה שיתופית של חבריו, המאורגנת על יסודות של בעלות הכלל על הקניין ומטרותיה עבודה עצמית, שוויון ושיתוף בכל שטחי הייצור, הצריכה והחינוך. החלטות האספה הכללית יחייבו את כל הקיבוצים.

עבודת ה' יזרענה

העמק הוא חלום

כך, תוך מאה ימים, הוקמו חמישה יישובים חדשים. ובתוך עשור נוסף עוד 23 יישובים חדשים ומגוונים בעמק. ההתיישבות בעמק המשיכה והתחדשה. בימי מאורעות תרצ"ו-תרצ"ט מוקמים בעמק חלק מראשוני יישובי "חומה ומגדל". דורות של חלוצים, איכרים, שומרים ועוד, ומשפחותיהם שותפים לחוויה. חלקם חושפים בפנינו את רוח האירועים דרך עשרות ספרים ושירים שהיו לנכס צאן ברזל. הציונות מעוררת בעמק את הפוטנציאל הרדום בו, והופכת את העמק בשנים ספורות משממה עם אוכלוסייה דלילה, ביצות ומעט אדמות מניבות; לנחלה חיה ופורחת.

בין האישים המפורסמים שגדלו בעמק, במושב נהלל: משה דיין שעבר לנהלל בגיל 6 וילדיו: ח"כ לשעבר יעל דיין, הבמאי והתסריטאי אסי דיין; והיוצר יהונתן גפן, שגם הוא נצר למשפחת דיין. הרמטכ"ל והשר לשעבר שאול מופז, הזמרת שולה חן, השר אריק נחמקין, חבר הכנסת רם בן ברק (המשנה לראש המוסד) ועוד. מחבר הספר "כימים אחדים" מאיר שלו, נולד במושב נהלל, וילדותו בעמק מורגשת בספריו. נהלל נתנה השראה לרומנים שלו: "רומן רוסי" ו"הדבר היה ככה".

רחבת הידיים הזו צריכה להיגאל ויהי מה". אך רק ב־1910 מצליחים רופין וחנוקין, בסיוע ה"קרן הקיימת" לרכוש מהאפנדי סורסוק שטח אדמה ראשון בעמק, בסביבות הכפר "פולה", אדמות "פולה" הוא כינוי לשטח אדמה בעמק שמשמר את שמו של המבצר הצלבני (Castrum Fabe La Fève), של מסדר אבירי היכל שלמה (הטמפלָרִים), שליד שרידיו הוקמה המושבה מרחביה. לא רחוק משם היה הכפר "א-פולה" בסביבות העיר עפולה של היום המשמרת את שמו). בשנים הבאות הם יוסיפו ויקנו שטחים נוספים. העברת הבעלות על השטח לידיים יהודיות יצרה התנגדות בקרב גורמים ערביים, שמנעו מסורסוק לפנות את האריסים שעבדו את אדמותיו. הפינוי נכשל למרות הפיצויים הנדיבים שהובטחו להם. לצורך מימוש הבעלות, עלו אל השטח חלוצים צעירים במסגרת "קבוצת כיבוש", והחלו לעבד את האדמה בשטח לו הם קראו "מרחביה", בגלל מרחבי העמק הפרוסים לרגליהם. לאחר התבססות "קבוצת הכיבוש" עולה לשטח הקבוצה המיועדת להתיישבות הקבע, חברי קבוצת ה"קואופרציה".

העמק כ"מעבדה" לצורות התיישבות ייחודיות

ה"קאופרציה" הייתה יוזמה ניסיונית להקמת ישוב שיתופי. הכוונה הייתה להתפתח בשלושה שלבים: בראשית הכשרה ב"חוות לימוד" במטרה להכיר ולנהל משק. בשלב השני המתיישב יעבד וינהל חלקה, במטרה להפיכתה למשק ריווחי. בשלב השלישי יקבל המתיישב הראוי נחלה משלו. עם התבססות הקבוצה נבנתה עבורם חצר משק משוכללת. למרות כל זה הקאופרציה "מרחביה" לא הצליחה להגיע לעצמאות כלכלית, והתפרקה לאחר מלחמת העולם הראשונה. במקביל, נקנו אדמות נוספות, ונקודת התיישבות קטנה הוקמה ב"תל-עדש". גם התיישבות זו לא שרדה, אך ההתיישבות היהודית בעמק צוברת ידע וניסיון שיסייעו בהמשך.

מושב העובדים

בתום מלחמת העולם הראשונה, בשנת 1921, נקנים שטחים נוספים בעמק, ומוקמים יישובים המבוססים על צורות התיישבות חדשניות. בימי העלייה הראשונה הוקמו יישובים, המכונים מושבות, על בסיס יוזמה ובעלות פרטית. בימי העלייה השנייה הקימו הפועלים יישובים המכונים "קבוצות", על בסיס בעלות שיתופית. אך עם הזמן חלק מהחברים בקבוצות, בעיקר זוגות נשואים והורים, חשו חוסר שביעות רצון מהשיתופיות המוחלטת. לכן התגבשה תוכנית להקמת שיטה יישובית חדשה, המשלבת יתרונות של השיטות שקדמו לה. השיטה החדשה מבוססת על "המשק המעורב": משק רב-ענפי, בעיבוד אינטנסיבי, שיאפשר את קיומו של כל משק משפחתי בעבודה עצמית בלבד, ללא העסקת פועלים מהחוץ, אך תוך ערבות הדדית בין החברים ושיתוף בקנייה ובמכירה. אחד מעקרונות השיטה קבע שהמשק יהיה "משק חקלאי המותאם לחיי העם בארצו". עקרון חשוב נוסף היה השבת העצמאות של התא המשפחתי. אדמות המושב הן קרקע-לאומית, כלומר הבעלות היא של המוסדות הלאומיים. כל נחלה מוכרת לאיכר, ועוברת מדור לדור כיחידה אחת, ללא אפשרות חלוקה. בתהליך שבסופו אספה רבת משתתפים ודעות במשך שלושה ימים, שהתקיימה על אדמות "מהלול", נולד במערב העמק מושב העובדים הראשון, הוא "נהלל". שם המושב מחייה את שם היישוב התנ"כי ששכן שם (יהושע, כ"א, ל"ה). לב המושב תוכנן על ידי האדריכל ריכרד קאופמן בצורת עיגול, שבמרכזו השטחים הציבוריים וסביבם המשקים הפרטיים.

יעקב:

אני יעקב, יעקב אבינו,
זוכרת? שבע שנים
בשבילי זה כמו כמה
ימים אחדים לחכות"

[מתוך המחזה]

יהודית:

אל תדאג רבינוביץ',
מי שבאמת אוהב
אישה לא מתאבד
בשבילה. המתאבדים
אוהבים רק את עצמם"

[מתוך המחזה]

דן שפירא
ויטלי פודולסקי
אסנת בן-יהודה
אבי טרמין
דנה מיינרט
ניר שטראוס
נעמה שטרית

וביית קנריות

יעקב שיינפלד
מגדל קנריות

קיימות שלוש שיטות לגרום לזוג להתחבר. לפני כל שיטה הזכר חייב להיות "חס", כלומר שורק, ובכך הוא מוכן לרבייה. מטרת השריקות היא חיזור, ניסיון של הזכר למשוך את הנקבה אליו במטרה להצליח להזדווג איתה ולהעמיד צאצאים. לכן אסור לו לראות את הנקבה. (זכר שרואה נקבה לא שורק). במהלך טקס החיזור מנסה הזכר להרשים ככל יכולתו את הנקבה ולהוכיח לה שהוא הבריא והמוצלח מבין כל הזכרים האחרים, כדי שלנקבה יהיה כדאי להזדווג איתו ולהעמיד צאצאים דווקא איתו, ולא עם זכרים אחרים.

לצורך כך, הזכר משתמש בטכניקות חיזור שונות ומורכבות, כמו שריקות, עזרה בבניית הקן והאכלת הנקבה. הקנרים מזהים זה את זו על-פי ההתנהגות שלהם. הנה רשימת התנהגויות שכדאי לשים לב אליהן:

- זכרים שרים הרבה יותר חזק מנקבות.
- זכרים עומדים ישר ומתנדנדים מצד לצד בזמן שירה.
- הזכרים, שנמצאים בקרבת נקבה "חמה" הם סקרנים, הם מנסים להגיע או לראות את הנקבה דרך הסורגים.
- זכרים נלחמים זה עם זה, נקבות פחות.
- זכרים גם נלחמים עם נקבות שלא מקבלות את חיזורם.
- זכרים יאכילו נקבות במשך עונת הרבייה, בניית הקן והדגירה.

דמותם של יעקב ורחל המקראיים

ליקוט ממקורות שונים יורם אמיר

אז מיהו בעצם יעקב אבינו?

"יַעֲקֹב, המכונה יַעֲקֹב אֲבִינוּ ונקרא גם יִשְׂרָאֵל וישורון. הוא השלישי בשלושת האבות, בנם של יצחק ורבקה, נכד לאברהם ושרה ונינו של תרח, בן נינו ונכד נינו כאחד. אחיו התאום של עשו, ואביהם של שבטי ישראל. מכונה גם: בחיר האבות."

דמותו של יעקב אבינו בעולם החרדי המודרני?

"שלמות! – ויבוא יעקב שלם", הוא השאיר משפחה מושלמת. וכמו כן 'מיתתו שלמה' – כך אומרת הגמרא. כל השבטים יצאו צדיקים, לא יצא ליעקב בן אחד רע. עם ישראל מזרעו. בשונה מאבותיו: ליצחק נולד עשו. לאברהם נולד ישמעאל. אברהם היה 'חסד', יצחק היה 'גבורה', יעקב היה 'תפארת'. כתוב: 'כל עם ישראל זה יעקב' – השלמות של יעקב היא השלמות של עם ישראל. יעקב אחרי המאבק עם עשו הצליח לעלות מדרגה. יעקב היה יושב אוהלים, איש תם מצד אחד, מצד שני ידע להתמודד עם עשו אחיו. היה בו שילוב של תפארת וגבורה. גם מול לבן ידע מה צריך לעשות, הרי לבן רימה אותו ויעקב היכה אותו 'שוק על ירך', כמו שאומרים היום, 'עשה לו בית ספר'. מה שמלמד אותנו, תמימות אינה טיפשות. היא הליכה אחרי האמונה בתורה ובקב"ה. יעקב מייצג שלמות היצירה ושלמות עם ישראל, ולכן הוא נחשב כאחד מהאבות. מכונה 'בריה התיכון', 'בריה המשכן'. דמות שיכולה ויודעת להיכנס לכל דבר, יעקב הוא דמות שיודעת לתמרן לדבר עם כל אחד."

אהבת יעקב לרחל

"יעקב 7 שנים עבד עבור לאה ועוד 7 שנים עבור רחל. מרוב אהבתו לרחל הוא לא הרגיש את הזמן שחולף 'אהבה דוחקת את הבשר'. רוב חייו של יעקב היו סבל: 'מעט ורעים היו שמי חי', יעקב ידע לסבול ייסורים באהבה. שבע שנים עובד יעקב תמורת נישואיו לרחל. שבע שנים מפרכות, ובכל זאת 'ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה' (בראשית, כ"ט, כ'). איזו מסירות, איזו דביקות, איזו אהבה ואיזו רומנטיקה."

נישואי יעקב לרחל – מודל אחר של נישואין

"כאן אין המשפחה טוה את השידוך, שהרי יעקב התנתק ממשפחתו בברחו מפני עשו אחיו. תועה ורדוף, ליד הבאר, לאחר שיחת חולין סתמית עם הרועים לפתע הוא רואה את רחל וניצתת בו אש האהבה. הוא משקה את הצאן, מנשק את רחל ובוכה. בהמשך ייאמר במפורש כי יעקב אהב את

רחל. כל זאת, עוד קודם שיסופר על סידורי נישואיו עמה. איזוהי הדרך הנכונה שאותה יבור לו האדם בבואו לשאת אישה? האם יניח למשפחתו לטוות בעבורו 'שידוך' כיצחק, או שמא יבקש להכיר את אשתו בעצמו, בדרך אקראית, כיעקב? שתי הדרכים פתוחות בפניו, ומסתבר כי שתיהן כאחת ראויות."

"יעקב חיכה שבע שנים ללילה הראשון עם אהובתו רחל, אבל רק באור הבוקר הבחין שאת הלילה הוא בילה עם אחותה הגדולה. רש"י, בעקבות המדרש חושף את הדרמה שהתחוללה מאחורי הקלעים: 'ויהי בבקר והנה היא לאה' (בראשית, כ"ט, כ"ה), אבל בלילה לא הייתה לאה, לפי שמסר יעקב לרחל סימנים, וכשראתה רחל שמכניסין לו לאה, אמרה: 'עכשיו תיכלם אחותי, עמדה ומסרה לה אותן סימנים'. עוד לפני הלילה הגדול רחל חלקה עם יעקב את חששה מתרגיל של הרגע האחרון על ידי אביה הרמאי. זוג האוהבים מחליט על סימני זיהוי מוסכמים של הכלה. ברגע האחרון, לפני 'שעת השין', רחל מבינה את גודל ההשפלה שתהיה מנת חלקה של אחותה הדחוייה כשזהותה תיחשף בליל הכלולות. היא מחליטה למסור ללאה את סימני הזיהוי שלה ושל יעקב. בגרסה אחרת של הסיפור רחל נכנסת תחת המיטה ובמהלך ליל הכלולות מדברת עם יעקב במקום אחותה! הסיפור הקטן הזה מהווה דוגמית של תהליך התפתחותה/ התפכחותה של התודעה הגברית. הסופר המקראי התמים והמאושר בטוח בכוחו ובעליונותו. שתי אחיות? ברור שהן מתחרות על אהבתו של הגבר. יש אפשרות אחרת?"

מה חטאה רחל? כיהודית ב"כימים אחדים"? מדוע נגזר עליה עונש כזה חמור?

"על פי המספר המקראי, שהאצבע המאשימה והמזהירה שלו מתנוססת מעל הפרשה כחרב מתהפכת, זהו גורלה של אישה שאינה רכה, אינה רגשנית ורומנטית. אישה בוטה מדי, עצמאית מדי, שמשתמשת בגבר לצרכיה ואינה מחויבת למוסכמות אחרות, דחיות או משפחתיות. מן המפגש הראשון עם יעקב ועד מותה, מתגלה רחל כאישה חזקה ונועזת, גם אם לפעמים צריך לקרוא בין השורות ואפילו בהיפוך."

יעקב אבינו בסופו של דבר היה אדם בודד

"יעקב התחתן עם ארבע נשים, נולדו לו 13 ילדים ובכל זאת הוא הבודד הראשון של התנ"ך – 'ויותר יעקב לבדו' (בראשית, ל"ב, כ"ה). בערוב ימיו הוא מרמז שהבדידות הזו אכלה אותו מבפנים. והרעילה גם בארות של אחרים."

חילון מושגים

גֵּרָאפָּה זײ

(מאיטלקית Grappa), בעברית גֶפֶתָה, הוא משקה אלכוהולי המופק מגפת ענבים (מקורו מבונטו בצפון איטליה, "בסאנו דל גראפה")

מִלֵּאבֶס זײ

אומלָבֶס היה כפר ערבי אשר אדמתו נרכשה על ידי יהודים, ובשטחו נבנתה בשנת 1878 המושבה פתח־תקווה, היום העיר פתח־תקווה. הכפר שכן בצפונה של פתח תקווה של היום.

זַיִידָה זײ

(זיידע, בידיש סבא) בכימים אחדים מקבל זיידה הבן את השם מאמו יהודית, מחור אמונה: "שאם מלאך-המוות בא ורואה ילד קטן שקוראים לו זיידה, תיכף ומיד הוא מבין שיש כאן טעות והולך למקום אחר".

נפֿקא מינא זײ

(בארמית: יוצא ממנה) מונח למדני שגור בתלמוד, שמשמעותו היא הפקת השלכה מעשית מדיון רעיוני. פעמים רבות במהלך דיון הלכתי נשאלת השאלה "לְמאי נִפְקָא מִינָא?": "למה נפיק מזאת?" או "מהי ההשלכה המעשית?" או "מה יש לך מעשית?" או "בשביל מה זה טוב?".

רובֿינזון קרוזו זײ

רומן מאת הסופר דניאל דפו, שפורסם לראשונה בשנת 1719. הדחף להימלט מגורל של סוחר בורגני אנגלי, תפקיד שהועיד לו אביו, הביא את רובינזון קרוזו אל חופיו של אי נידח. על האי הזה, הוא מצליח לא רק לשרוד, אלא גם לפרוץ ולגדול: לצוד, לבנות בית, לבנות כלים ורהיטים, לביית חיות, לגדל תבואה, להגדיל את היקף משק ביתו ואת תוצרתו. קרוזו מיישם אפוא בשקידה על האי הנידח, סמל הטבע הפראי, את עקרונותיה של החברה הבורגנית שבה מרד. סיפורו של קרוזו, שהיה לשם נרדף לקיומו של האדם המנותק מן החברה, מתברר, באופן פרדוקסלי, כסיפורו של האדם החברתי.

הגְּדוּדִים הָעֵבְרִיִים זײ

הם גדודי חיילים יהודים שפעלו במסגרת הצבא הבריטי במלחמת העולם הראשונה, וחלקם השתתף בכיבוש ארץ ישראל מידֵי העות'מאנים, בכוונה שתרומתם תיזקף לזכות התביעה להקמת בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל.

הפֿקר פֿטְרוֹשֶׁקָה זײ

(סלנג ישרן) מצב שבו כל אחד עושה ככל העולה על רוחו.

דן שפירא
אבי טרמין
מוטי כץ
רמי ברוך
אסנת בן-יהודה
נעמה שטרית
דנה מיינרט

מיכה סלקטר, נדב אסולין, אולה שור סלקטר, ניר שטראוס

נדב אסולין
רמי ברוך
ניר שטראוס

ההצגה כימים אחדים נתמכת ע"י קרן יונה אתינגר-הווארד גילמן

הקרן הוקמה על ידי עיריית תל-אביב באמצעות קרן תל-אביב לפיתוח והתיאטרון הקאמרי, קרן הווארד גילמן לתרבות ישראל ומשפחת יונה אתינגר. מטרת הקרן לקדם הפקות ייחודיות ולסייע בהפקת אותם מחזות שיימצאו מתאימים לכך. הווארד גילמן ז"ל השקיע מאמצים בלתי פוסקים לשיפור תנאי החיים של האדם וסביבתו בתחומי החינוך, הבריאות, שימור הסביבה, הגנת חיות הבר וטיפול מינים נכחדים. הוא תמך במחקר רפואי, במוסדות חינוך, במוסדות תרבות ואמנות, והירבה לטפח כשרונות צעירים. קרן הווארד גילמן לתרבות ישראל ממשיכה את מסורת משפחתו ותומכת במוסדות תרבות ישראלים, ביניהם: אוניברסיטת תל-אביב, מוזיאון תל-אביב לאמנות, התזמורת הפילהרמונית הישראלית ועוד. יונה אתינגר ז"ל היה מעורב בעשייה האמנותית והחינוכית בארץ: קרן התרבות אמריקה ישראל, התזמורת הפילהרמונית הישראלית, אוניברסיטת תל-אביב, בית התפוצות ע"ש נחום גולדמן, האקדמיות למוזיקה ע"ש רובין בירושלים ובתל-אביב ועוד ועוד. משך שנים רבות היה יונה אתינגר ידיד קרוב של התיאטרון הקאמרי וליווה את פעילותו של התיאטרון בעצה ובמעש. להקת התיאטרון הקאמרי כגוף וכפרטים הסתייעה בו לא אחת. בשנת 1961, כשהקאמרי עבר למשכנו ברחוב דיזנגוף, תרם יונה אתינגר את המסך לבמת האולם החדש. נעלה את המסך לזכרו של ידיד יקר ואוהב התיאטרון הקאמרי.

As a few days is supported by the Howard Gilman Yona Ettinger fund

The fund was created by the Tel Aviv Municipality via the Tel Aviv foundation and The Cameri Theatre of Tel Aviv. The Howard Gilman Israel Culture Foundation and the family of Yona Ettinger. The fund promotes the production of outstanding plays. Howard Gilman was committed to improving the quality of life. He was dedicated to the conservation of nature and the preservation of endangered species. He promoted medical research, higher education, cultural and artistic programs and cultivating young talent. The Howard Gilman Israel Culture Foundation continues his family's time-honored tradition supporting Israeli cultural institutions such as: Tel Aviv University, the Tel Aviv Museum of Art, the Israel Philharmonic Orchestra and more. Yona Ettinger was always a deeply committed supporter of cultural and educational activities in Israel: The America-Israel Cultural Foundation, the Israel Philharmonic Orchestra, Tel Aviv University, the Nahum Goldman Museum of Diaspora, the Tel Aviv Museum of Art, the Rubin Music Academies in Jerusalem and Tel Aviv, and many other organizations. For many years, Yona Ettinger was a close friend of The Cameri Theatre, and was involved in all aspects of its activities. Members of The Cameri, both as a group and as individuals, could always rely on his friendship. In 1961, when The Cameri moved to its location on Dizengoff Street, Yona Donated the curtain for the new stage. Let us raise the curtain in memory of a true friend of The Cameri Theatre.

היוצרים

מאיר שלו מחבר הספר כימים אחדים

נולד ב־1948 בנהלל. אביו היה המשורר יצחק שלו ואמו המורה בתיה לבית בן־ברק. ילדותו עברה עליו בנהלל, בקיבוץ גינוסר ובירושלים. למד פסיכולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים. החל את דרכו כעיתונאי וכמגיש פינות ביקורת עיתונות ופינות היתוליות בטלוויזיה וברדיו, והנחה גם את התוכנית שעה טובה, ששודרה בערב שבת בערוץ הראשון. ספריו הראשונים (בעיקר ספרי ילדים) יצאו לאור משנת 1982. ב־1988 יצא לאור הרומן הראשון פרי עטו, **רומן רוסי**, שזכה לביקורות חיוביות. מאז הוציא לאור ספרי ילדים ורומנים אשר זוכים להצלחה מרובה. הרומנים של שלו עוסקים בהווה הישראלית, ומתמקדים בעיקר בראשית ההתיישבות היהודית בארץ ישראל, שואבים רבות מן המקורות ומחברים לנוף, לטבע ולהיסטוריה של הארץ. ברבים מספריו משתקפים פרטים מהביוגרפיה של בני משפחתו ושלו, ושזורים בהם נופי ילדותו בירושלים ובנהלל. בין הספרים שכתב מאיר שלו, רומנים: **רומן רוסי**, **עשו**, **כימים אחדים**, **בביתו במדבר**, **פונטנלה**, **יונה ונער** (עובד להצגה בתיאטרון גשר בידי יבגני אריה ורועי חן), **הדבר היה ככה**, **שתיים דובים**. מסות: **תנ"ך עכשיו**, **בעיקר על אהבה**, **סוד אחיזה העיניים**, **ראשית**. הומור: **משכב לצים**. ספרי ילדים: **הילד חיים והמפלצת מירושלים**, **אבא עושה בושות**, **גומות החן של זוהר**, **הכינה נחמה**, **הטרקטור בארגז החול**, **איך האדם הקדמון המציא לגמרי במקרה את הקבב הרומני**, **מבול**, **נחש ושתי תיבות**, **הדודה מיכל**, **רוני ונומי והדב יעקב**, **אריה בלילות**, **הגשם של סבא אהרון**, **הצלחת שמתחת**, **קרמר החתול ישן כל הזמן**, **קרמר החתול יוצא אל היער**, **קרמר החתול לומד לשחות**, **וניל על המצח ותות על האף**, **הקטר שרצה לנסוע לרומא**, **פנדה יוצאת למרעה**, **ככה זה כשאוהבים**, **השן שהתנדנד לה הילד**. ספריו חורגו לשפות רבות. פרסים: ספרו **שתיים דובים** זיכה אותו בפרס סטימצקי לשנת 2014. זכה בפרס ראש הממשלה ע"ש לוי אשכול; פרס אגודת המו"לים בישראל; פרס אגודת האנטומולוגים (על תיאורי החרקים **ברומן רוסי**); פרס ויצ"ו בצרפת, איטליה וישראל; פרס בית שלום עליכם; פרס עיריית וורונה ומועדון רומיאו ויוליה באיטליה; פרס קיאוארי (איטליה); פרס קק"ל לספרות.

חנן שנר מחזאי ובמאי

בוגר החוג לתיאטרון של אוניברסיטת ת"א. בוגר האקדמיה המלכותית לדרמה בלונדון, שם גם לימד וביים. בשנים 1992–1993 השלים את לימודי התואר השני בפסיכולוגיה ייעוצית באוניברסיטת בוסטון. לצד עבודתו בתיאטרון, הוא מטפל ומלמד פסיכודרמה בקריה האקדמית אוננו, מקיים סדנאות לרופאים ופסיכולוגים. היה במאי הבית והמנהל האמנותי של תיאטרון הבימה וגם במאי הבית של התיאטרון הקאמרי. לימוד כ־30 שנה תיאטרון בסמינר הקיבוצים. עבודות בימוי בתיאטרון, בקאמרי: **ילדי הירח**, **אדם הוא אדם**, **סולומון גריפ**, **ינטל**, **מקום אחר** (עיבוד לספר של עמוס עוז ביחד עם פנינה גרי). הקאמרי בשיתוף תיאטרון הבימה: **אנטיגונה**, **החגיגה**, **אלוף הבונים**, **הכתה שלנו**, **אשה בורחת מבשורה** (עיבוד לספרו של דויד גרוסמן), **שלוש אחיות**. הבימה: **עלי כינור**, **רוחות**, **אנשים קשים**, **העלמה והמוות**, **הדיבוק**, **קדיש**, **האב**, **הדוד וניה**, **הר לא זז**, **אכזר מכל המלך**, **קופסה שחורה** (עיבוד לספרו של עמוס עוז, בשנת 2019 ביים שוב את ההצגה בבית ליסין), **הנאהבים והנעימים**, **חודש בכפר**, **העז או מי זאת סילביה**, **נמר חברבורות**, **איולף הקטן**, **אותו הים** (עיבוד לספרו של עמוס עוז), **ערי מדבר אחרות**, **מירליה אפרת** (עיבוד ובימוי), **אדיפוס – תיאור מקרה** ועוד. באר־שבע: **מסיבת יום ההולדת**, **השחף**, **עלי כינור**, **הלילה ה-12**, **אביב מתעורר**. האופרה הישראלית: **דידו ואינאס**, **טבעת החנק**, **רומיאו ויוליה**. פרסים: פרס ההצגה הטובה ובמאי השנה על אנטיגונה 2008, פרס הצגת השנה **אשה בורחת מבשורה** 2016 שני הפרסים בטקס פרס התיאטרון. זוכה פרס מפעל חיים בטקס פרס התיאטרון 2015.

דנה ידלין שותפה לכתיבה

בוגרת בית צבי 2013. משחק בתיאטרון, הבימה: **יחסים מסוכנים**, **סיפור פשוט**, **מה עושים עם ג'ני**, **הסיפור של נינה** (תיאטרון "פלטפורמא" בשיתוף הבימה). תמונע: **אמונה אהבה תקווה**. תיאטרון האינקובטור: **הטרגדיה של מקבת** (משחק וכתיבה). יפו קריאטיב: **הבית של אנטון** עיבוד לשלושה מחזות של צ'כוב (משחק וכתיבה). קולנוע: **פטר השלישי**, **חלב**. טלוויזיה: **בחולות 2** (HOT). אמנית ספוקן וורד. זוכת פרס שחקנית מצטיינת 2016 על ההצגה **הסיפור של נינה**.

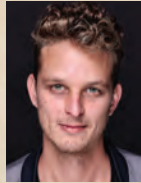
רוני תורן עיצוב תפאורה

למד אמנות ותיאטרון בפריס. בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א. עיצב במות ותלבושות לתיאטרון ולאופרה ברוב התיאטרונים בארץ. עבד עם הבמאים חנן שנר, יוסי יזרעאלי, חנוך לוין, עמרי ניצן, אילן רונן, גדי רול, מיכה לבינסון, רות קנר אופירה הניג ורבים אחרים. עיצב תפאורות להצגות, בקאמרי: **הנשים האבודות מטרויה**, **קסטנר**, **שיץ**, **פיגמליון**, **רומנטיקאים**, **ביבר הזכוכית**, **כנר על הגג**, **גטו**, **קברט**, **קזבלן**, **גורודיש**, **מפיסטו**, **עיר הנפט**, **ינטל** (בשיתוף חיפה), **אנטיגונה**, **החגיגה**, **אלוף הבונים**, **הכיתה שלנו**, **אישה בורחת מבשורה**, (בשיתוף הבימה). הבימה: **גן דובדבנים**, **סלאח שבתי**, **הילד חולם**, **יהוא**, **אכזר מכל המלך**, **מראה מעל הגשר**, **נמר חברבורות**, **אדיפוס**. החאן: **מידה כנגד מידה**, **השחף**, **האישה מן היס**, **דון פרלימפלין**. במקביל, מרבה לעצב בחו"ל לתיאטרון ולאופרה (גרמניה, בלגיה, בריטניה, צרפת יפן, סין וארה"ב). בין הפקות האופרה להן עיצב תפאורה: **לה בווהס**, **סיפורי הופמן**, **בוריס גודונוב**, **דון ג'ובאני**, **אנה בולנה**, **טנהויזר**, **סלומה**, **קללת פאוסט**, **חליל הקסם**, **אותלו**, **נישואי פיגארו**, **רומיאו ויוליה**. זכה בפרסי התיאטרון הישראלי על עיצוב תפאורה בשנים 2011, 2012, 2013 ו־2015. ב־1986 זכה בפרס מרגלית, ב־1991 במדליית כסף בקוואדרינלה של פראג, ב־2005 במדליית כסף בתערוכת עיצוב בינלאומית World Stage Design בטורונטו, קנדה, ב־2009 בפרס לנדאו של מפעל הפיס, וב־2019 בפרס האמנות הפלסטית של משרד התרבות. מלמד עיצוב במה ואוריינות חזותית כפרופסור חבר באוניברסיטת תל אביב ובסמינר הקיבוצים. ערך והגיש לאורך שנים תוכניות רדיו (גלי צה"ל) וטלוויזיה.

היוצרים

פולינה אדמוב עיצוב תלבושות וחיות

נדב ברנע עיצוב תאורה

אמן רב תחומי, מוזיקאי ומעצב תאורה וסאונד לעבודות במה וטלוויזיה. כמעצב תאורה בכיר, ברנע עיצב עשרות עבודות מחול, תיאטרון ומופעי מוזיקה בתאטראות הגדולים בישראל ובעולם. עבודות נבחרות לדוגמה: בתיאטרון הקאמרי: **אל נקמות, מעשייה מגונה, תמונות מחיי נישואין, לא לריב, קן הקוקיה, מתאבל ללא קץ**, גדר חיה, הבן. VOGEL בבימוי איתי טיראן, וינה. **אשכבה** בבימוי יאיר שרמן, בביג'ין. באופרה הישראלית: **אימהות, ארבע עונות**. בגשר: **אליס, אבות ובנים, נופל מחוץ לזמן, הכלה וצייד הפרפרים**. כמעצב סאונד ומוזיקאי כתב פסקול לעשרות עבודות מחול, תיאטרון וקולנוע (להקת המחול בת־שבע, לתיאטרון הקאמרי, פסטיבל ישראל, פסטיבל הרמת מסך, תיאטרון תמונע, הזירה הבינתחומית, פסטיבל זירת מחול, פסטיבל אינטימדאנס, ערוץ 8, דוקאביב ועוד). בשנת 2017 ו־2019 שיתף פעולה כיועץ מוזיקלי לאוהד נהרין בעבודתו ונצואלה ובעבודתו 2019 עבור להקת בת־שבע. מציג עבודות אינסטליישן של אור וסאונד, בין היתר, בתערוכות: צנזורה, האמנות לשרוד, הפגנה בחלל AZA13 ביפו. במסגרת פסטיבל ישראל 2020 הציג עבודת תיאטרון רב תחומית ללא שחקנים בשם החולמים. במסגרת פסטיבל עכו 2016 העלה את עבודת הביכורים שלו לתיאטרון: PA'AM, יצירה לחלל תיאטרוני העושה שימוש באור, סאונד ווידאו ללא שחקנים חיים על הבמה. בעבודה השתתפו המוזיקאי ערן צור, השחקן דורון תבורי, השחקנית אורה מאירסון והמשורר אלי אליהו. בשנת 2020 יזם את פרויקט RAD ALERT במסגרתו הווארו כל מבני התרבות בישראל בצבע אדום לערב אחד.

ככותב ומבצע, הוציא את אלבום הבכורה שלו על החיים ועל המוות בהוצאת הייפידאלטי בשנת 2014. האלבום זכה לביקורות חמות וכן להשמעות רבות בתחנות הרדיו השונות.

יוסי בן־נון מוזיקה

פסנתרן ומלחין. בעל תואר ראשון מ"אקול נורמל סופרייר", פריז. בעל תואר שני מ"מנהטן סקול אוף מיוזיק", ניו יורק. הופיע כסולן עם כל התזמורות הסימפוניות בארץ. הלחין וניהל מוסיקלית בכל התיאטראות בארץ. בין עבודותיו בתיאטרון, בקאמרי: **אשכבה, נורה, הבכיינים, כטוב בעיניכם, קברט לוין, מעיין הכבשים, המלט, יתוש בראש, אנטיגונה, גפן בלאדי, היה או לא היה, החגיגה** (עם הבימה), **כנר על הגג, סלאח שבתי** (בשיתוף מתנ"ס שדרות), **שמו הולך לפניו** (בשיתוף תיאטרון חיפה), **ג'וני הלך, אחוזת בית** – **תל אביב הקטנה, ינטל** (בשיתוף תיאטרון חיפה), **גטו, איחש פישר, האריסטוקרטים, זהב טורקי, קברט, קזבלן, רומן משפחתי, אמא קוראז', דבר מצחיק קרה, המפיקים, שלוש אחיות, המורדים** (עם הבימה). הבימה: **ירמה, ההולכים בחושך, בית ברנרדה אלבה, קופסה שחורה, הנאהבים והנעימים, חודש בכפר, העז או מי זאת סילביה, מלחמה, אנה קארנינה, כל החיים לפניו, אילוף הקטן, כמעט נורמלי, גבירתי הנאוה, אדיפוס – תיאור מקרה, אוויתה, פליישר, עלובי החיים, סימני דרך, מיקה שלי, מאחורי הגדר, בעלה של אשתי, ורסציה, הרובוטית, מקווה. בית ליסין: מתנקשים, עשו עליך פעם סרט, יומנים, אלטלנה, חשמלית ושמה תשוקה, אוליבר טוויסט, הדוד וניה, פרינסס מרי 7, מלאכת החיים, סוסים על כביש גהה, אז בפראג, בית מרקחת שטרן בלוס. תיאטרון באר־שבע: **כשאת אומרת לא, בלדה ספרדית, קומדיה של טעויות, השחף. תיאטרון חיפה: מחיר הכבוד. הסמטה: השמשים. בפסטיבל עכו: פרומות. תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: הברווזון המכוער. המדיטק: אוזו ומוזו מכפר קאקרוזו, ציפור הנפש, לרקוד עם אבא, פרדיננד פדהצור, נחמן. זוכה קרן שרת במשך 12 שנים ברציפות. פרס אקו"ם להלחנה לתיאטרון, 1992. פרס מרגלית להלחנה לתיאטרון, 2000. פרס התיאטרון 2004 על הנאהבים והנעימים. פרס מלחין השנה לילדים 2008 על אוזו ומוזו מכפר קאקרוזו.****

אלה רוטשילד תנועה

כוריאוגרפית, אמנית רב־תחומית ורקדנית. ילידת מושב עין־ורד. רקדה בלהקת המחול ענבל פינטו ואבשלום פולק ובלהקת המחול בת־שבע, בהנהלתו האמנותית של אוהד נהרין. כיום רוקדת בלהקת Kidd Pivot בהנהלתה של הכוריאוגרפית קריסטל פייט. משתפת פעולה עם אמנים שונים מדיסציפלינות שונות. עבודתה משלבת מחול, אמנות חזותית ומוסיקה. בין יצירותיה: **הקורד, 12 צ'קים דחויים, יהודה, ישו על בסיס סויה, הצפה, סל, רפונזל, ולדעמי הפה מיותר**. יצרה את Feed עבור להקה ברזילאית במסגרת פרויקט ישראל/ ברזיל, את Timeline עבור להקת BTT באיטליה, ואת Futuristic Space בהזמנת והפקת תיאטרון רד בריק ביוקוהמה, יפן. הייתה אמנית ברזידנסי בברישניקוב ארט סנטר בניו יורק, ונבחרה לתוכנית שהות אמן הראשונה מסוגה במרכז סוזן דלל, במהלכם נוצרה היצירה **פיגולים**. שיתפה פעולה עם הבמאי היפני קיניצ'י טאני, ויצרה את הכוריאוגרפיה עבור יצירת התיאטרון **ספיאנס** עבור תיאטרון KAAAT ביוקוהמה, יפן. יצרה טרילוגיית עבודות עבור להקת בת־שבע. יצירה לבמה Summer Snow, יצירה דיגיטלית On The Edge Of Nowhere וספר רישומים A Year Without Summer. פרסים: פרס רוזנבלום לאמנויות הבמה של העיר תל־אביב ליוצרת המבטיחה של שנת 2016. פרס ממועד התרבות והספורט על 10 שנות יצירה 2016. פרס ממועד התרבות והספורט עבור הרקדנית המבצעת הטובה לשנת 2017.

היוצרים

חיים פרשטיין מורה לטנגו

כוריאוגרף, יוצר, רקדן, מורה לריקוד, אלוף ישראל לריקודים סלונים ולטינו אמריקאים, ואומן רב תחומי בעולמות הבמה והתוכן. עבודות כוריאוגרפיה על במות: במאי וכוראוגרף הגאלה השנתית של IBDF, כוריאוגרפיה להופעות חיות בהיכל נוקיה של קרן פלס, עדן בן־זקן. כוריאוגרף: "סימפונט רעננה", קשרי תרבות, מופעי בלט, הופעות ריקוד לייב לצד תזמורות, מופעים בהיכל התרבות ועוד. בעברו ממקימי התאחדות ISPADA לקידום ריקודי PRO-AM בישראל והעולם, וכיהן במשך שנתיים כנשיאה. טלוויזיה: השתתף כרקדן וכוריאוגרף במשך שמונה עונות ב**רוקדים עם כוכבים**, **רק רוצים לרקוד**, **בית ספר למוזיקה** ועוד. כוריאוגרף בווידאו־קליפים של אומנים מהמובילים בישראל, בהם: עדן בן־זקן, עדן חסון, ישי לוי, פאר טסי. זוכה אליפות הארץ בריקודים סלונים, וייצוג ישראל בתחרויות סגורות ופתוחות בעולם. בעל תעודת שיפוט בינלאומית של IDTA.

דברת אסולין עוזרת במאי

בוגרת מסלול בימוי והוראת תיאטרון בביה"ס לאמנויות הבמה בסמינר הקיבוצים. עבודות בימוי, בתמונע: **המלך אובו**. פרוייקט המחזאים 13: **בחזרה לנברלנד**. פסטיבל לצאת מהקרון: **מוסקבה פטושקי**. תפקידיה כעוזרת במאי, בקאמרי: גם הוא באצילים, כבוד אבוד, **איסמעיליה**, האחרים. הבימה: עת דודים. בית ליסין: הוא הלך בשדות, מר גרין, **דברים שאני יודעת**. בסמינר הקיבוצים: **בית ברנרדה אלבה**. אנסמבל עיתים: **המלך נוטה למות**. בתמונע: **עננים**. באר־שבע: **חתונת הדמים**, **קומדיה סקסית של ליל קיץ**. שימשה כמנהלת ומפיקה של תאטרון המחול רנה שינפלד בשנים 2019–2021. על בימוי ההצגה **המלך אובו** זכתה בשני פרסי "קיפוד הזהב".

משתתפים

רמי ברוך יעקב שינפלד: איכר, אביו של זיידה המגדל קנריות

למד משחק באוניברסיטת תל אביב. משחק בתיאטרון, בקאמרי: חוות החיות, **מיכאל קולהאס**, **המסע של אמא טאבורי**, נוצות, הריון, **פיקניק בחוסמסה**, רחם פונדקי, **שלוש אחיות**, השחף, ראש משוגע, **ריצ'רד השלישי**, מבקר המדינה, הסוחר מוונציה, הנמר (הצגת יחיד, פרס ראשון בתיאטרונטו 1994), **שברי זכוכית**, **בויטרה**, **הלילה ה־12**, **שידוכים**, הזונה מאוהיו, **קרוס**, כטוב בעיניכם, **נורה**, **רווקים ורווקות**, **עוץ לי גוץ לי** (2002), **כובע הקש האיטלקי**, **קוויאר ועדשים**, **יעקובי ולידנטל**, מקום אחר ועיר זרה, **המלך ליר**, **רוזנקרנץ וגילדנשטרן**, הרטיטי את לבי, היה או לא היה, גטו, **שיץ**, **משפט פולארד**, **המלחמה בבית** (בשיתוף תיאטרון "מ.ר.א.ה", קריית שמונה), **הילכו שניים יחדיו**, **בית ספר לנשים**, **הם יורים גם בסוסים**, **אשכבה**, **אמא קוראז'**, **כולם רוצים לחיות**, וניה סוניה מאשה ושפיץ, **אח יקר**, על האש, **שלוש אחיות**, **ציד המכשפות**, **אותלו**, מיהו יהודי, **לילה בפריז**. נווה צדק: הפטריוט. פסטיבל עכו 1980: **פונדק הרוחות** (פרס ראשון). פסטיבל עכו 1984: **ריקודו של ג'ינגיס כהן** (פרס ראשון). בית ליסין: **ריקודו של ג'ינגיס כהן**, פן. התיאטרון לילדים ולנוער: נחמן. תמונע: **שעונים**. טלוויזיה: **כתר בראש**, **דב גרונר**, **קו 300**, **מגירות הלב**, **טיפול נמרץ**, מבקר המדינה, על אש קטנה, **ג'ודה**. פרסים: זכה חמש פעמים בפרס ע"ש אברהם בן יוסף, פרס עיריית תל אביב ע"ש חנה וגוטליב רוזנבלום, פרס התיאטרון הישראלי לשחקן בתפקיד המשנה לשנת 1998 על תפקידו בהזונה מאוהיו, ופרס שחקן השנה לשנת 2008 על תפקידו בהרטיטי את לבי.

מיכה סלקטר משה רבינוביץ': רפתן, אביו של זיידה

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב 1994. משחק בתיאטרון, בקאמרי: כטוב בעיניכם (בשתי ההפקות), מר גרין, האשה בשחור, ביבר הזכוכית, שמנה, בואינג בואינג, אויב העם, המפקח בא, עיר הנפט, מותו של סוכן, המלך ליר, כבוד אבוד, מלון רנדוו, איסמעליה, נדנדה בשניים, הריון, גרושים. הבימה: יתומים, 12 המושבעים, זינזאנה, מלכוד 22, חשיבוته של רצינות, הדיבוק, הר לא זז. בית ליסין: סרט צרפתי, אנדה, אז בפראג. באר־שבע: מהומה רבה על לא דבר. קולנוע: מסע הפלמ"ח, הגירפות, גרעין קשה, עיניים שלי, בת קול, אחים, ההסדר, אין שמות על הדלתות, אהבה ממבט שני, העולם מצחיק, טוביאנסקי, אבוללה, הנשף. טלוויזיה: איש משטרה, סיטון, טירונות, המכון, האשה באפור, סיפורים קצרים על אהבה, מעורב ירושלמי, אלטלנה, שירות חדרים, בני ערובה, כוכב הצפון, פולמון, כדברא, מתים לרגע, צוות אזולאי, זיגי, בשבילה גבורים עפים, מנאיכ, השוטרים, המעילה, פגע וברח. כתב את התסריט לסרט בת קול 2002 בהפקה של סינמה פרודקשן. זכה במלגות מטעם הסטודיו למשחק, מטעם ההסתדרות ומטעם קרן תרבות אמריקה ישראל. פרסים: 1995 פרס ע"ש שמעון פינקל על תפקידו **ביתומים**, 2000 פרס ע"ש עדנה פלידל על תפקידו **במפקח**, 2002 פרס ע"ש אברהם בן יוסף על תפקידו **במר גרין**, 2013 פרס השחקן המצטיין על תפקידו **באז בפראג** בבית ליסין.

מוטי כץ, **ויטלי פודולסקי**, **ניר שטראוס**, **רמי ברוך**, **דנה מיינרט**, **מיכה סלקטר**

מוטי כץ גלוברמן: הסוחר, אביו של זיידה, קונה פרות לשחיטה

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1982. משחק בתיאטרון, בקאמרי: **קרוס**, כטוב בעיניכם, **מילאנו**, **יתוש בראש**, **הבדלה**, **איחש פישר**, **אורזי מזוודות**, **שגעון באופרה**, **חברים של חברים**, **גורודיש**, **ארוחת טעימות**, **מהומה רבה**, **קו הקוקיה**, **תחושת בטן**. באר־שבע: **יונו והטווס**, **שפע**, **המלך הצבי**, **אליל ההמונים**, **השטן במוסקבה**, **כותרת ראשית** ועוד. הבימה: **אוהבים את אופל**, **פרגודים**, **הנאהבים והנעיעים**. תיאטרון אורנה פורת: **המכשפה**, **הרפתקה בקרקס**, **הלילה ה־12**, **מעלה קרחות**. תיאטרון הספרייה: **בצחוק ודמע**, **עכברוש בגולגולת**. חיפה: **שיחות עם אבי**. החאן: **חברה**, **לס מואה טמה**, **אנה גלקטיה**, **קילר ג'וי**, **מידה כנגד מידה**, **הבחולה מלודמיר**, **האישה מן היס**, **שמיים ועוד**. בית ליסין: **עשו עליך סרט?** **אנסמבל תיאטרון הרצליה**: **גשם שחור**, **ירמה**, **דון קיחוטה**. קולנוע: **גרופיס**, **אספלט צהוב**, **חלמו של הנרי**. טלוויזיה: **שיחק בסדרות פלורנטין**, **הפור**, **האישה באפור**, **בנות בראון**, מה שנחוץ לרווק, **כל שבת שנייה**, **החיים זה לא הכל**. מופיע ברחבי הארץ ובעולם בתוכנית היחיד **ממטבחו של שחקן** – סטנד אפ תיאטרלי, שמוצג גם ב"קפה תיאטרון" בקאמרי.

משתתפים

אולה שור סלקטר יהודית: פועלת חדשה המגיעה לכפר

בוגרת בית צבי 2001. משחק בתיאטרון, בקאמרי: אנטיגונה, ביבר הזכוכית, ינטל, הנפש הטובה מסצ'ואן, קברט, אלקטרה, יהודים רעים, כטוב בעיניכם, הילד חולם, קן הקוקיה, נדנדה בשניים, לילה בפריז, אלוהי הקטל, גרושים. קולנוע: העולם מצחיק, איגור ומסע העגורים, ברוכים הבאים או משתתפים בצערכם ועוד. טלוויזיה: להעיר את הדוב ועוד. זמרת יוצרת: במאי 2017 חנכה אלבום בכורה בשם אולה, בו שירים פרי עטה עם לחנים של ג'. פיסק ושלה. זכתה בפרס האקדמיה כשחקנית השנה על תפקידה באנטיגונה, פרס האקדמיה לשחקנית המבטיחה על תפקידה באמא קוראז', פרס רוזנבלום; פרס עיריית תל אביב-יפו ע"ש אבנר חזקיהו על תפקידה בציפור שחורה; פרס ע"ש אברהם בן יוסף על תפקידה בהצגות: **ביבר הזכוכית**, **ינטל**, **הנפש הטובה מסצ'ואן**, **קברט**, **אלקטרה**, **יהודים רעים**, **הילד חולם**, **קן הקוקיה**. פרס השחקנית הטובה ביותר בפסטיבל הבינלאומי לסרטים קצרים בניו יורק ב־NY Start Film Festival 2013 על תפקידה בסרט ברוכים הבאים או משתתפים בצערכם.

ניר שטראוס זיידה: בנה של יהודית, "שתוקי".

יליד תל-אביב – יפו. שחקן ויוצר תיאטרון, טלוויזיה וקולנוע ישראלי. שירת בתיאטרון צה"ל כקומיקאי הצבאי הראשון. סיים בהצטיינות לימודי משחק בסמינר הקיבוצים 2014, בעל תואר ראשון בבימוי וחינוך תיאטרון 2021. משחק בתיאטרון: ההצגה חייבת להימשך הצגת יחיד שכתב ויצר בתיאטרון צה"ל. בתיאטרון הקאמרי: גאון בכלוב. בית ליסין: אלה גרוסמן, הזוג המוזר, המוגבלים. תיאטרון נוצר: הר. בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: אפקט הפרפר, רובין הוד, יצר הצגת יחיד לנוער ולמבוגרים: סבא שלי רמטכ"ל. מדיטק: הסודות של מאי, מצחיק (הצגת יחיד). באר-שבע: 4 דקות ו־12 שניות. פסטיבל עכו: הקללה (עיבוד לטרגדיות: אגממנון, אלקטרה, איפגניה באוליס). "תיאטרונטו", במאי הצגה אורחת בפסטיבל: נאומים ששינו את העולם, כתב את המחזה להוציא את הילדה. טלוויזיה: סימני שאלה (רשת 2), אורים ותומים (YES), גאליס, צומת מילר (קשת 12), על הספקטרום (YES), המלאך השומר שלי (ניקלודיאון), הקלמרים (הוט), נקניקיה (ניקלודיאון), הפסקה נסתרת (פוקס קידס), חרצופים (ערוץ 2). קולנוע: שחזור (הסרט היה מועמד לפרס אופיר על הסרט הקצר הטוב ביותר), רעות תחת אש, הדרך לאן, שיר, תל אביב, הילה. במהלך לימודיו זכה במספר מלגות הצטיינות, ביניהן מלגת קרן התרבות אמריקה-ישראל, מלגת חורמדלי, מלגת קרן אהלה הלוי ומלגת אלי לאון. על הופעתו בהצגה סבא שלי רמטכ"ל זכה בפרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל חיפה להצגות ילדים ב־2016.

נעמה שטרית רחל: עֶגְלָה ("טומטום") פרט המחמד של יהודית. ילדה: בתה הראשונה של יהודית

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין 2010. למדה בבית הספר "רימון". במסגרת לימודיה בסטודיו של יורם לוינשטיין שיחקה בהצגות: המרחק מכאן, רוקדים בלונאסה, מתגלגלים, בייבי בייבי, למה לא באתי לפני המלחמה. משחק בתיאטרון, בקאמרי: אמדאוס, גטו, המלט, זהב טורקי, כנר על הגג, קיזוז, שרוליק, רומן משפחתי, תעלת בלאומילך, גם הוא באצילים, ארוחת טעימות, הילד חולם, קן הקוקיה, הריון, לילה בפריז, בעיניים שלי. בפסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים: אבא של עמליה נוסע לאוסטרליה (על ההצגה זכתה בפרס השחקנית המצטיינת). תיאטרון ארצי לילדים ונוער: בייגלה. קולנוע: העולם מצחיק. טלוויזיה: השועלים (YES), ג'ינג'י (YES), מתים לרגע (HOT3), האחיות המוצלחות שלי (YES), צימרים (ערוץ 1). מלגות בהן זכתה בתקופת הלימודים: קרן שושהיים, התחרות על שם אורנה בן חורין, התחרות על שם עדי קמרי, התחרות על שם ד"ר שוש אביגל. על תפקידה בסרט העולם מצחיק הייתה מועמדת לפרס אופיר לשחקנית המשנה הטובה ביותר לשנת 2012. ב־2014 הייתה מועמדת לפרס התיאטרון הישראלי לשחקנית המבטיחה על תפקידה בהצגה רומן משפחתי.

אבי טרמין פֶּפִּישׁ: איכר בכפר, רפתן ובעל סוסים.

שרת בלהקה צבאית. בוגר החוג לתיאטרון של אוניברסיטת ת"א. משחק בתיאטרון, בקאמרי: תפילה, ראש משוגע, מבקר המדינה, דבר מצחיק קרה, תיקון חצות, חפץ, אטום, קרום, אשכבה, עוץ לי גוץ לי, קוויאר ועדשים, השמיים הם הגבול, האב, מותו של סוכן, כנר על הגג, ינטל, זהב טורקי, קומדיה של טעויות, אורזי מזוודות, קיזוז, כולם רוצים לחיות, אנה, מצחיקונת, פשוט לאהוב, מהומה רבה על לא דבר, השיבה. החאן: הדיבוק. הבימה: אהבתו הראשונה של המורה לטבע, המלך מתא הראשון. פסטיבל עכו: בילי בול הגדול, יצחק הבכיון, הימים הנוראים לבועז. טלוויזיה: איצ'ה, מבקר המדינה, זומזום. הופיע בתוכנית המערכונים עם אלי יצפאן.

אסנת בן־יהודה בת־שבע: אשתו של מנחם. טוניה: אשתו הראשונה של משה רבינוביץ'

בוגרת בית צבי, 1998. משחק בתיאטרון, בקאמרי: מהומה רבה על לא דבר, מצחיקונת, איבנוב, קזבלן, אשכבה, כנר על הגג, ינטל, רומיאו ואימא, לא לריב. בית ליסין: אוליבר, סקאפינו. תיאטרון הספרייה: משחקי פיג'מה, האריה המכשפה וארון הבגדים, האסופית. התיאטרון שלנו: עלילות פרדיננד, דירה להשכיר, הברווזון המכוער. אנסמבל עיתים: פרויקט מקבת. טלוויזיה: מעצר בית, נשואים פלוס, שוטטות, יום טוב, טייק אווי, שאול, רק בישראל, האקדמיה לצחוק, הנוכלות, מגן דוד דרום, נפלת חזק. כמו כן השתתפה בפרסומות שונות. זוכת מלגת קרן תרבות אמריקה ישראל 1999-2001, 1998-2002.

AS A FEW DAYS

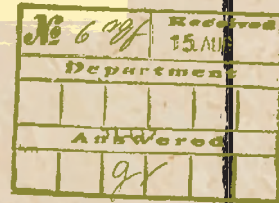
Written and directed by Hanan Snir

Writing partner Dana Yadlin

Adapted from the bestselling book by Meir Shalev

First performance 12.11.2021

Length of the play 1 hours and 45 minutes,
with no intermission

Set Roni Toren

Costumes and animals Polina Adamov

Lighting Nadav Barnea

Music Yossi Ben Nun

Movement Ella Rothschild

Tango Teacher Haim Pershtein

Studio Recordings by Tal HersHKovitz

Director assist. Dovrat Assulin

Technical crew in this production

Production manager Asaf Friedman/ Sara

Epstein Levkovich

Stage manager Yossi Kohavi

Lighting On Cohen

Design, program and sound operation Naor

Izsa'k

Wardrobe Roni Sahar

Props Natalie Isaac

Makeup The entire Dept.

Cast

Rami Baruch Jacob Sheinfeld: a farmer, Zeyde's father, grows canaries

Micha Selektar Moshe Rabinovitch: dairy farmer, Zeyde's father

Moti Katz Globerman: Zeyde's father, buys cows for slaughter

Ola Schur Selektar Judith: new laborer in the village

Nir Strauss Zeyde: Judith's son, "Shtuki"

Naama Chetrit Rachel: heifer ("Tumtum") Judith's pet cow. Girl: Judith's daughter

Avi Termin Papish: a dairy farmer and stable owner

Osnat Ben-Yehuda Bat-Sheva: Menachem's wife.

Tonya: Moshe Rabinovitch's first wife

Dana Meinrath Naomi: Moshe and Tonya's Daughter.

Moses's mother

Dan Shapira Menachem: Moshe Rabinovitch's Brother. The first husband. The rabbi

Nadav Assulin/ Ofri Biterman Angel of death.

Salvatore: Italian prisoner

Vitaly Podolsky Accordionist. Farmer

ABOUT THE PLAY

The plot takes place against the background of the social, pioneering and agricultural experience, during the years before Israel was founded. It's a story of the love of Judith and three men: Moshe Rabinovitch, a silent and extremely strong widowed farmer, in his cowshed Judith lives; Globerman, a vulgar cattle merchant; Yaacov Sheinfeld, an expert in cooking, sewing, courtship and dancing; and of Zeyde, their son who has three fathers. The plot spans over thirty years, from the 1920s to the 1950s, in a village in the Jezreel Valley. Between dramatic events and amusing, witty stories, the unusual routine of the first settlers in the Jezreel Valley unfolds. A twisted, humorous plot, that slowly reveals a hidden secret.

ויטלי פודולסקי אקורדיוניסט. איכר

אומן אקורדיון, מלחין, מורה, בוגר ב"ס רימון. חבר בלהקת "השמחות". ליווה באקורדיון בחוכניות טלוויזיה רבות ביניהן בטברנה עם יוני רועה (בערוץ 1). ניגן עם אומנים גדולים מהארץ ומחולל כגון: ריטה, גליקריה, מיקי גבריאלוב, יהורם גאון, שולי רנד, ירדנה ארזי, גידי גוב, עידן ריכל ועוד. השתתף כנגן ושחקן במיטב התיאטרות, הופיע בפסטיבלים רבים בחו"ל.

נדב אסולין מלאך המוות. סלבטורה: השבוי האיטלקי

יליד 1971. בוגר ביה"ס התיכון לאומניות בירושלים. שירת בתיאטרון צה"ל. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. משחק בתיאטרון הקאמרי משנת 1996. תפקידיו האחרונים בתיאטרון הקאמרי: לא לריב, גרושים, אהבה ומגיפה.

עופרי ביטרמן מלאך המוות. סלבטורה: השבוי האיטלקי

בוגר הסטודיו למשחק מייסודו של יורם לוינשטיין. משחק בתיאטרון הקאמרי: לילה בפריז, החיים הם קברט. בית ליסין: אילוף הסוררת, ההצגה חייבת להיגמר, מלך הכלבים. התיאטרון הארצי לילדים ונוער: צילי המוסיקה. תיאטרון חיפה ותיאטרון תל אביב: צ'ארלי צ'פלין במחזמר צ'פלין. קולנוע: ימים נוראים. טלוויזיה: כיפה ברזל, כדברא, בת אל הבחולה, שעת נעילה, פמח"א. במסגרת הלימודים זכה ב-9 מלגות הצטיינות בתחרויות שונות. זוכה פרס התיאטרון הישראלי בקטגוריית השחקן המבטיח על הופעתו במחזה מלך הכלבים בתיאטרון בית ליסין.

דנה מיינרט נעמי: בתם של משה וטוניה. אמו של משה

בוגרת הסטודיו למשחק מייסודו של יורם לוינשטיין. משחק בתיאטרון, בקאמרי: איש קטן מה עכשיו?, וניה סוניה מאשה ושפיץ, איבנוב, חולה אהבה בשיכון ג', יהודים רעים, אנה, כטוב בעיניכם, קרום, מעשייה מגונה, הריון, תחושת בטן. תיאטרון גשר: פרימדונה. קולנוע: אפס ביחסי אנוש, אנתרקס, בלי דם. טלוויזיה: מא גורדין, 2.3. בשבוע. זוכת פרס התיאטרון השחקנית המבטיחה 2013 בהצגה איש קטן מה עכשיו.

דן שפירא מנחם: אחיו של משה רבינוביץ'. הבעל הראשון. הרב

בוגר החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת ת"א. בוגר הקונסרבטוריון הישראלי למוסיקה קלאסית. שרת בלהקת חיל האוויר. משחק בתיאטרון, בקאמרי: הבדלה, זוהר, רומאו ויוליה, קומדיה של טעויות, פאנק רוק, פרוסט/ ניקסון, הכיתה שלנו, שיער, הזאבים, אויב הציבור (עיבד ותרגם עם יונתן אסתרקין), ציד המכשפות, מעשייה מגונה, אוליאנה, חיקון, לילה בפריז. הבימה: האם יש מקקים בישראל? בית ליסין: נערי ההיסטוריה, אקווס, מייק. תיאטרון האוניברסיטה: מחכים לגודו, אהבתה של פדרה, הצילו. תמונע: אפשר לעשות עם זה משהו. תיאטרון נוצר: אדיפוס. מופעים: לך לך מופע מוסיקלי יהודי, מופע בין כוכבים אירוע אישי עם נגנים, ליאונרד כהן מופע בניצוחו של גיל שוחט, שירי מארק בליצשטיין בליווי דורי פרנס, המופע מסע ישראלי. קולנוע: מרכבה ירוקה, תיאום כוונות, מיומנו של צלם חתונות. טלוויזיה: מה שנחוץ לרווק, הנפילים, עספור, סימני שאלה, הצרות שלי עם נשים, אלביס רוזנטל והאשה המסתורית, גולסטאר, מסודרים 2, המדרשה, סלפי ירושלים, דף הרמב"ם היומי, זאת וזאת, שאלת הרב הראשי (ערוץ 20). זוכה מילגת קרן תרבות אמריקה ישראל 2005-2006, זוכה פרס השחקן המבטיח בתיאטרון על ההצגה אקווס 2009. נדב אסולין מלאך המוות. סלבטורה: השבוי האיטלקי

גרב אסולין, רמי ברוך

מיכה סלקטר, אולה שור סלקטר

מוטי כץ, נעמה שטרית, מיכה סלקטר

אבי טרמין
מוטי כץ
דנה מיינרט

חוג ידידי התיאטרון הקאמרי

האכסדרה ע"ש ליזיקה, עמי וטדי שגיא

באכסדרה: פינת פסנתר לקידום פסנתרנים צעירים, קופות התיאטרון, מכירת ספרים ותוכניות, אוזניות לכבדי שמיעה, קבלות פנים ומפגשים אמנותיים

עמיתי כבוד	יעל ורמי אונגר	שרון וולך	רחל ועודד עידן	מיכל ויובל רכבי	דיתי ואלכס לנדסברג
	ענת ואודי אנג'ל	אילנה וראובן זאכר	דוד ומיכל פורר	ליזיקה, עמי וטדי שגיא	יובל לנדסברג
	מורי ודוריס ארקין	גלית ויוסי לנדסמן	נעמי רודיך	מדי ואיזי שרצקי	
	ורדה ובועז דותן	ליאורה עופר	שי ודפנה רייכר	Julius Baer	

נשיאת כבוד ראשונה לאה רבין ז"ל (1993-2000) יור האגודה מיכל פורר מייסדת ויור בשנים 1993-2003 אתי כספי יור בשנים 2019-2003 ליאורה עופר מנהלת האגודה קרן ארזי אורנים רכזת האגודה שירלי ברנדס	ליאורה ומאיר בלום ורד ואלברט בן דהן ישראלה ורם בנין שלמה בר רותי ושמואל בר אור קוני ודן ברניצקי אילנה ברנר נתן ברנשטיין נאווה ברק ושלום זינגר אורנה ברקת עדנה גבריאלי קרן ועי אלקלעי גוט גורניצקי ושות' מירלה ושמעון גולדברג שרה וד"ר יעקב גולן דניאלה וששי גז אלישבע גיבלי שרה ומיכה גייגר ג'נס ודני גילרמן חווה גל-און צביה ופרופ' יוסף גרוס יסמין גרנדמן ורן פדרמן גבריאלה דוד שלומית ושמואל דורנשטיין אורלי נוחי דנקנר ורד ואברי דרגנר משה (ז"ל) ושושנה דראל נעמי ואהוד הומינר אסתי ואלקס הרטמן הלנה עיצובים בע' מ עיד אלי הלפן הילה ואמנון הלפר חנה וגדעון המבורגר יאיר ואילנה המבורגר אורה הראל	נורית ודוד וולף דרורית ורטהיים אורה ויוסי זרניצקי כארה ועופר חודורוב אהרון וד"ר לינה חסין רינה שעשועו חסון גדעון טהלר נירה טולידאנו עדנה ודן טוקטלי שלמה ונעמי טיסונה עירנה טייק לזכרו של דוד טייק ז"ל ציפי טלמור ענת טמיר חנה ואלי יונס איריס יוסף מיכל ודובי יפה עליזה ופרופ' אריאל יפן אורית ואייל יפת הילה ודורון כהן פיני ופיניית כהן רותי ואהרון כהן אתי ורם כספי זהבה כץ ציפה ואריק כרמון מרים לאופר איריס ואלי לבון איריס לביא תקווה וצבי לובצקי מלכה ואמנון ליאון עדה ופרופ' דוד ליבאי דר' ילנה ופרופ' סימון ליציץ ליאורה ואלי לנדאו ד"ר ציפי ויגאל לנדאו רותי ובני קני רות ומשה לור	נילי ושי מאייר רותי וניסו מטלון מוריאל מטלון הלית ויוסי מיימן נורית ויואב מנור אורה ואברהם מעוז איילי (ז"ל) ודליה נאמן ורדה וחיים סאמט מרשה ומיכאל סגל טובה וסמי סגול יצחק ולינדה סגל עדיה ויצחק סוארי ערי ורחל סטימצקי נורית וישה סיטון תמי ואורי סלונים יהודית אוריאן סלע שרה ופרופ' מיכאל סלע רחל ועודד עידן איה ושלמה עזריאלנט ענת ובני פדני מיכל ודוד פורר רבקה ורוני פיינר שרה ואבנר פלטק יפעת ועמרים פליישר נאוה פרי אסנת ויעקב פרי דליה פרשקר אורנה וד"ר חיים פרלוק ענת ושמואל פרנקל זיוה פתיר מאיר ונעמי קדוש ציפי ואפרים קונדה יעל ודורי קלנסבלד מיקי ואתי קני יהודית ורוני קציץ	נילי וד"ר שמואל קריב אורלי ומשה ראובני רנית ואשר רבינוביץ הילה ורני רהב תמי ויהודה רזה ריטה ונחום רייטמן דליה ופנחס רוטנברג נילי ויאיר רוטלי חדוה ואבישי רייכס חסיה שביט יעל ושבתי שביט שמעון שבס תמר ויורם שוחט אילנה וגדעון שטייט דניאלה ודניאל שטיינמץ לינדה ואלי שטרייט ליאורה ומנחם שטרנברג דובי ואנה שיף ראובן ומיכאלה שיף מלכה ואדם שלדוב אלה ואריאל שמר נעמה ויגאל שפר ציונה שפר הדסה ומאיר שני כנעה והרצל שקלים שושנה שקד רותי ושלמה שרון יוכי ואיציק שרם אהרון ורותי שרף עירית ומושיק תאומים זיוה ואהרון תומרס פרופ' חנה וד"ר ישראל תמרי
---	---	---	--	---

INTERNATIONAL SOCIETY OF THE CAMERI THEATRE OF TEL-AVIV

■ Founder and Chair : Amina Harris, Aya Azrielant, Lilly & Danny Bensusan, Susan & Mark Bekerman, Wendy and Henry Brecher, Ety Caspi, Sir Trevor and Lady Susan Chinn, Denise Cohen, Sir Ronald and Lady Sharon Cohen, Smadar and David Cohen, Steve Cohn, Shimona Cowan, Dafna & Gerrald Cramer, Shirley Doltis, Caryl Englander, Dinah Evan, FIA- Friends of Israel Art, Wendy Fisher, Diana Franklin, Ian Foux, Michele Foux, Arnold Fulton, Michael and Susan Gelman, Ella Gera, Meira Geyra, John Gommès, Nicholas Gould, Marcia and Michael Green, Mr. and Mrs. Clifford Gundle, Freda and Albert Harris, Lilian and Michael Harris, Natasha and Ronald Harwood CBE, Elad Hefets and Svetlana Shmuilevich, Judith Joseph, Dr. Cyrus Katzen, Ariella Kisch Delany Daniel Miguel Klabin, Maria Izabel Klabin, The Kennedy Leigh Trust, Jacqueline and Marc Leland Foundation, Sir Sydney and Lady Lipworth, Carol & Joey Low, Sir David and lady Catherine Manning, Myra and Alec Marmot, Emilia Mousseri, Louise and Norman Naftalin, Naomi Perlman, Brian Pilkington, Joshua and Roni Podell, Dame Shirley Porter, The Porter Foundation, Nira and Harold Preiskel, Henery and Anne Reich Foundation INC, Jennifer Rosenberg OBE, Theodor Herzl Reitman, Irving M Rosenbaum, Tamar Rudich, Ruth and Brian Sandelson, Edward M. Satell, Rachel Selzer, Ramona Seroussi, Basil Sherman, Barbara Sieratzki, Harold Sieratzki, Angela and Michael Sorkin, Nathan Steinberg, Janet Suzman, Vivienne and Eli Tabori, Miriam & Aaron Ziegelman, Feigie and Rubi Zimmerman

סיירוס ומירטל קאצן - אולם חזרות והופעות המכ"י 200- מקומות. על במות אלה עולות עשר הפקות חדש מדי שנה, בפני קהל מגוון הכולל כ-40,000 מנויים -1,100,000 צופים בארץ ובחו"ל. התיאטרון הקאמרי נתמך ע"י עיריית תל-אביב-י משרד התרבות והספורט - מינהל התרבות. הקא החדש נבנה על ידי מפעל הפיס בשיתוף עירי תל-אביב-יפו.

מחלקת מנויים: טל. 03-6060900 | פקס: 03-6918171 בשעות 13:00-08:30 חג ו' וערבי חג 13:00-08:30 קופה: 03-6060960 (ישיר ובכרטיס אשראי), בימי א'-ו 13:00-08:30, 20:30-21:00 בימי ו' וערבי חג 13:00-08:30 ושעה לפני תחילת ההצגה (הזמנת כרטיסים במקירה מוקדמת עד שעה 19:00 בל מחלקת מכירות (קבוצות ועדי עובדים):

03-6060903/4/5/6 המחלקה החינוכית: 03-6061969 אגודת עמיתי הקאמרי: 03-6061910 כתובת הקאמרי באינטרנט: www.cameri.co.il המחלקה לזוועדים: 03-6061960, 03-6060926 מנויים נכבדים, כל פניה יש לציין את מספר המנוי. נא להגיע לקופה עם כרטיס המנוי/ת.ז. אם החלטתם לבג הזמנתכם נא עשו זאת עד 48 שעות לפני ההצגה, אח נאלץ לחייב את כרטיס המנוי. כדי להימנע מעמידה בוגו ממליצים להוציא את הכרטיסים מראש. שימו לב לאולם שבו מתקיימת ההצגה. ההנחה למנויי תאטרון הקאמרי בחניון גולדה תינתן לנכנסים לאחר השעה 20 שימו לב! לאחר תחילת ההצגה יופנו המאחרים ליצ בלבד. בהצגות בקאמרי 3 ובקאמרי 4 למאחרים לא חותר הכניסה, מכיוון שאין יציע למאחרים.

לרכישת כרטיסים

לרכישת כרטיסים באמצעות כרטיס אשראי (ניתן לרכוש ישירות באתר התיאטרון: www.cameri.co.il)	
03-6060900, 03-6060960, 1-700-707-990	
להזמנת כרטיסים בפקס: 03-6918171	
ניתן לשלוח דואר אלקטרוני לכתובת: coking@cameri.co.il ונציג הסירות יחזור אליכם לפרטים נוספים אתר הקאמרי: www.cameri.co.il	

קר ליאור תרבות ואמנות לחיילי צה"ל - מנהלת הקרן - מ מקובץ, ועדת ההיגוי - י"ר אבי נאור, חברי הועדה: אבי אנגל אפרת אברהם-ליבנה, רן גואטה, שלמה וישינסקי, יעל חולדאי, נועם סמל, זיוה פתיר, אלעזר שטרן, עירית תאומים.

קר יונה אתינגר והווארד גילמן למחזאות מקורית

אנסמבל עיתים (ער')

מייסדת רנה ירושלמי, כלת פרס ישראל. מנהל אומנותי צבי סו מנהלת אומניסטרטיבית - איריס קרני צירנין. י"ר ועד העמיתים עדי טליה יצחקי, רוח' - חיים וורמברנד

מנהל לוגיסטיקה ותפעול - רובי מוסקוביץ		
מנהל מחלקות תאורה, סאונד ווידאו - אהרון נחום		
מחלקת תאורה	און כהן	איגור סימנג
יוסי הררי	יאוב גינדי	חי אטמזני
אלון בר	שניא חלבה	אסף גלבר
סילביו מאירסון		
מחלקת סאונד אחראי - ולרי רייס		
אייל רייכשטט	נאור אייזיק	ברוך ביבס
אנדריי חריסטצ'נקו	עמית מרקו	ישי חממי
מחלקת וידאו		
אבשלום דוד	אבשלום אביעז	עומר שטרא
מחסנאי - פאבל קונבלוב		
מנהל המחלקה הטכנית - אבי אינברס		
מנהלי במה	אנדריי זסבסקי	עידן תמנו
משה ועקנין	רונן שלו	משה ועקנין
שרלי סבח	ששון שטרון	
אילון מעודד	יוסי כוכבי	
ציון זמיר		
עובדי במה - שחר מליה, יוסי ברכה		
צוגים, תכנות והפעלה - דרור שאשא, שמואל מיכאלוב		
מחלקת אביזרים והלבשה מנהלת - רקפת יחיאל		
אתי אליאס	מירב בשארי	אביגיל דוידוביץ
רה לירד	חנה נחמד	ליאל שמעון
מכל מילר	מאיה לוי	לידך דיין
רותי לוי	רוני סהר	אנאל טנלי טביי
אליני רושה גיית		

התיאטרון הקאמרי נוסד בשנת 1944 על ידי יוסף וימימה מילוא, רוזה ליכטנשטיין, אברהם בן-יוסף ובתיה לנצט. ב-1971 הפך התיאטרון בבעלות מועצת שחקנים לתיאטרון העירוני של תל-אביב. בראש התיאטרון מועצת נאמנות הכוללת נציגי ציבור, אנשי רוח ואמני תיאטרון. להקת שחקני התיאטרון מונה כ-120 שחקניות ושחקנים ממיטב אמני הבמה בישראל והצגותיו מבוימות ע"י במאים ידועי שם מישראל ומחוצה לה. הקאמרי מציג ב-6 אולמות:

מנכ"ל	רן גואטה
מנהל אמנותי	גלעד קמחי
משנה למנכ"ל וסמנכ"ל כספים ומנהל	חביבה הדר
מנהל המחלקה האמנותית	עמית אפטה
במאי הבית	עירד רובינשטיין
דרמטורג התיאטרון	גור קורן
עוזרת מנכ"ל	מירי אלגרבלי
דוברות ויחסי ציבור	מינה סימן-טוב
מנהלת פרסום	שירלי פוטרמן
מנהלת שיווק	ענת נתנזון
מנהלת אירועים	דוראל גלטה
מנהלת המחלקה הבינלאומית	הגר רענן
מפיק ראשי	אבי גז
מפיק בפועל	חיים סלע
מנהלת הפקות	עדי פולק
מנהל ייצור	אמיר עבודי
מרכזת המחלקה הדרמטורגית	ורדית שלפי
רכות דיגיטל	ליהיא ענבר
ע' למנהלת השיווק	גיל חיון
יעוץ משפטי	עו"ד אייל יפה, משרד עו"ד צבי יפה
מזכירת התיאטרון	דנה אבני
מח' הנהלת חשבונות	גלינה לרמן
מח' טטיאנה אורמן	סאשה גלדקי
מח' שכר	לימור רוטשילד

אנף מנויים מכירות וקופה ע"ש שוליה הגרי מנהלת מערכת, מוקד שירות וקופות - גיתית כהן

אורי שלו	ליאור אורמן	עדי רונאי	מר הילזנט
לידך גלבעו	מירב שטרן	עידן פטריץ	דוד תיר
שניא קרישר	אור מגלד	עידן פסח	יובל ונינו
ורדי חן	נועה קפלן	סתיו ברנר	
מרינה סלבין	קארין צ'יקו	מור מצליח	

מנהל שירות - רועי חסון

מחלקת מכירות מנהלת - עדי בארי	
ארי חיימוביץ	נחמה אפשטיין
רינת מור יוסף	אלינור בן עדרא

מחלקת ועדים - דניאל ברמון פליישמן

מחלקת טלמרקטינג מנהלת - עינת כהן	
שלומית זו-אריץ	אילנה הדר
גלית קטן	ברכה שם-טוב
נילי רוסו	עדה אריאלי

מנהלת המחלקה החינוכית - אורטל מרציאנו

מנהל "הקאמרי ACADEMY" - אהוד ובר

מח' פיאות ואיפור ע"ש מליקה שכתר מנהלת - מלאני קפלן	
נטשה אוסמולובסקי	טטיאנה רוזנשטיין
לרה גולומב	מיכל שביט

מח' אביזרים מנהלת - אורלי שנברגר	
טל וייס	רועי עקאב
נועה דותן	

מתפרה מנהלת - הדס אבני

סבטלנה גוסייב	אביב רון
נגריה / מסגריה מנהל - גיל רוטהיימר	
נגר - אורי כהן	

מנהלי הצגות	
נילי בארי	הלית זיו-הדס-פארי
כנען אליאל	אסף פרידמן

מנהל אולמות - דין פרלמטר

מנהלי משמרת	
יוסי בלמן	סהר לב שומר
מאי דובינסקי	

קפה תיאטרון - זיו גולן

מרכזיה	שי רפאל
כרמל שטרן	

המכון למחזאות ע"ש חנוך לוין מנהלת - שימית רון

התיאטרון של תל-אביב. זונה פרס ישראל

הקאמרי

העונה ה־77

עונת תשפ"ו

מועצת הנאמנות	
רון חולדאי – יו"ר	עו"ד סיגל אטרקצ"י
פרופ' גיל פייר	מיכל אפרת – צרפתי
ליאורה מינקה	שרה פון שוורצה
עו"ד יואב צוקרמן	אסי וינטר
מיכל רכבי	ערן גריפל
רויטל בן אשר – פרץ	שלמה וישינסקי
הועד המנהל	
ליאורה מינקה – יו"ר	בוצ' דל – יו"ר
פרופ' גיל פייר	רו"ח רון ארנרין
עו"ד יואב צוקרמן	עו"ד, רו"ח רויטל בן נתן
מיכל רכבי	איתי סראג
רויטל בן אשר – פרץ	נחמה דואק

יגאל וינשטיין - יו"ר כבוד של הועד המנהל כיהן בתפקיד יו"ר הועד המנהל בשנים (1984-2014)

להקת שחקני התיאטרון (לפי סדר הא"ב)

שלומי אברהם	יצחק חזקיה	אלון סנדלר
אלעד אטרקצ"י	אבי טרמין	מיכל עוזיאל
נדב אסולין	הלנה ירלובה	שרה פון שוורצה
רות אסרסאי	איציק כהן	אנסטסיה פיין
מורן ארביב גנס	מוטי כץ	נטע פלוטניק
עופרי ביטרמן	יואב לוי	אסתי קוסוביצקי
דוד בילנקה	כינת לימוני	אודיה קורן
דביר בנדק	מיה לנדסמן	עירית קפלן
אסנת בן יהודה	שון מונגוזה	דרור קרן
שמחה ברביזו	ערן מור	שני שאולי
רמי ברוך	קרן מור	אנדריאה שוורץ
אלי גרנשטיין	דנה מיינרט	אולה שור-סלקטר
נטע גרטי	אבישי מרידור	אוהד שחר
איה גרניט-שבא	דודו ניב	נעמה שטרית
מיה דגן	נדב גייטס	שהם שיינר
אביגיל הררי	ירדן ניקפהמה	גלעד שמואלי
טל וייס	יובל סגל	דן שפירא
שמואל וילודני	אסף סולומון	ערן שראל
מרים זוהר	מיכה סלקטר	עמוס תמם

הקאמרי דור חדש | קבוצת הצעירים של הקאמרי

תם גל	אוריה יבלונבסקי
חן גרטי	אור לומברוז
דור הררי	רוני נתנאל
תום חודורוב	מאיה קורן
	יעלי רוזנבליט

הארכיון ע"ש גרשון פלוטקין ספריית המחזות ע"ש זאב רייכל

רואה חשבון	רו"ח חייקין כהן רובין ושות'
מבקר פנים	רו"ח ארז אברהם
ממונה בטיחות	יעקב הכהן
משרד פרסום	סטודיו שי חיון

CARELINE
simply beautiful

שפתינו

Color Code

סדרת שפתינים המועשרת בחומצה היאלורונית להענקת נפח ולחות לשפתיים. 22 גוונים מרהיבים

ריף נאמן מאופרת בשפתון קולורקוד R22

להשיג ברשתות הפארם, באתר CARELINE.CO.IL ובאפליקציה | App Store | Google play

ברחמי/ערד/לי

מנהל כללי: רן גואטה | מנהל אמנותי: גלעד קמחי

טל': 03-6061900 | פקס: 03-6060950 | קופות: 03-6262900/950
דואר אלקטרוני: info@cameri.co.il | www.cameri.co.il

התיאטרון של תל אביב, זוכה פרס ישראל

הקאמרי

רינגו

גאמן בכלוב

עד קצה הקשת

אהבה ומגפה

גדר חיה

גדושים

כל הדברים הטובים

הבן

מחוברים לחיים

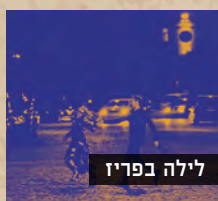
תחושת בטן

אלוהי הקטל

מתאבל ללא קץ

לילה בפריו

וניה

כימים אחדים

הנכד

לא לדיב

סוס אחד נכנס לבר

שלום לך ארץ

החיים הם קברט

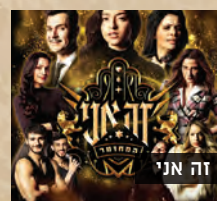
עץ לי עץ לי

אשכבה

פיטר פן

זה אני

עשו מנוי להצגות הטובות ביותר בישראל

1-700-707-990